موږه دوه په دوه ملګري

موږه دوه په دوه ملګري

شعري ټولګه

شاعـر: محمدالله شېرزی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړني

د کتاب نوم: موره دوه په دوه ملګري

شاعر: محمد الله شېرزی

د پښتی ډیزاین : شمس الله ساحل

ډیزاین او کمپوز: محمد الله شېرزی او ساحل

د چاپ شمېر : ۱۰۰۰ ټوکه

د چاپ نېټه: ۱۳۹۳ لمریز کال

د اړیکو شمېرې: 0700788969 - 0778850860

برېښنالیک : m.ullahsherzai@gmail.com

خپرندوی: روان ادبي غورځنګ

د چاپ حقوق د لیکوال سره خوندي دي.

بسم الله الرحمن الرحيم

دالـــــی

Present

تاته!

زړه سواندو و الدینو ته!

هغه چاته! چې مینه پیژني

او زړه کې ځالې ورکوي.

هږه روه په روه ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپرونډی ټولنې يادداښت

د شعر په رنګينه نړۍ کې يو بل په زړه پورې ګام!!!

روان ادبي غورځنګ ټولنه د صبريو ولسوالۍ د يعقوبيو ليسه کې په **۱۳۸۵**ل رامنځته شوي . د نوموړې ټولنې د رامنځته کيدو اساسي هدف د پښتو مورنۍ ژبې غني کول، د افغاني کلتور پياوړتيا،او د نوي نسل سالمه روزنه ده، چې د ټولنې غړي يې په ارته سينه او ورين تندي دځان مسوليت بولي. دروان ادبي غورځنګ ټولنې په لمن کې هره جمعه لسګونه تاند او نوي ټوکيدلي شاعران او ليکوالان راټوليږي، په زړه پورې شعرونه، ليکنې اوروي، او کره کتنې ته يې وړاندې کوي. روان ادبي غورځنګ په لومړي ځل د ځوانو شاعرانو ګډه شعري ټولګه (تنکۍ هيلې) چاپ او خپاره کړه،او اوس دادی د تکړه شاعر او ليکوال ښاغلي محمدالله شېرزي د شعرونو مجموعه (موړه دوه په دوه ملګري) د چاپ په ګاڼه سمبالوي، او د شعر مينه والو ته يې وړاندې کوي، او د ځان او سيمې لپاره يې ستر وياړ بولې. روان ادبي غورځنګ ټولنه خپلو علاقه مندانو ته ډاډ ورکوي، او د زيرۍ په ډول زياتوي، چې انشآالله په نږدې راتلونکي کې به د شعر او نثر په برخه کې ډير نور په زړه پورې کتابونه چاپ او خپاره کړي، چې ځينې يې همدا اوس تر کار لاندې دي. په اخېر کې ددې شعري ټولګې مبارکي ټولو خوست ميشتو، د ادب مينه والو، د روان ادبي غورځنګ د ټولنې غړو او په ځانګړي ډول ښاغلي محمدالله شېرزي ته وايم.

په خورا درنه مينه

رحمت الله فائيز د روان ادبي غورځنګ مشر

۲۲/۱۲/۱۳۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږه دوه په دوه ملګري

دا دځوان شاعراو ژورنالېست ښاغلي محمدالله شېرزي د شعرونو ټولګه ده، چې د ځوانۍ په لومړيو پسرليو کې يې د خپل زړه براس پکې ايستلی او طبع ازمايي کړېده. ځواني د ځوانۍ وختونه اوغوښتنې عجيبې او زر بدليدونکي وي،ځوانان چې څومره ليکلوته ليوالتيا لري،له دې بيا د هغه زر چاپ او خپرولو ته لا بيړه او تلوسه لري. خو ډير دوستان او فرهنګي ملګري مې ليدلي دي، چې د خپلو هغو اثارو په چاپ او خپرولو پښيماني څرګندوي،چې د خپل هنري ژوند د تنکيو ځوانيو او د کار په پيل کې يې ټولنې ته وړاندې کړي وي، داځکه چې په ځوانۍ کې انسان له هره حيثه ځوان او بې تجربې وي، د عمر په تيريدو او پخيدو سره د انسان کړه وړه او پوهه هم د پوخوالي خواته ځي.

ځوان شېرزی به هم انشاالله د ځوانۍ د خپلو هنري تخليقاتو پوخوالي او پرمختګ تجربه او رامنځته کړي، مخکې له دې، چې له دې زيات په (موږه دوه په دوه ملګري) خبري وکړو.لاژمه بولم چې د هنر ښکلا او فرهنګ په باب يو څه ووايو، چې د ځوانو ليکوالو او شاعرانو که خدای کول يو څه ورته پام شي او د خپلو تخليقاتو ښکلا او هنريت ته متوجه واوسي. کله چې د هنراو فرهنګ مفهوم په ژبه راوړو اويا زموږ په فکر کې راګرځي،نو ورسره جوخت هرومرو د شعر او ښکلا مفاهيم هم زموږ په ذهن کې را ګرځي هنر او ښکلا يو له بل سره نه بېليدونکې مفاهېم دي، ځينې هنر ځيړونکي خو ښکلا د هنر،هنري شکل ګڼي، يعنې کله چې هنرمند خپله تخليقي پديده د ښکلا لوړې پوړۍ ته ورسوي د خلکوپه زړونو منګولې لګوي،عواطف او احساسات يې تراغېز لاندې راولي، او هغه پيغام چې په نوموړي پديده کې يې هنرمند انعکاس کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، د مخاطب ذهن ته د زرینو وړانګو په ښه نفوذ کوي، او خپل قوت سره یې عکس العمل ته رابولي.هنرمند په طبیعت کې پرته ښکلا د خپلو عواطفو په ګډون سره لا برجسته کوي او د خپلې ټولنې د درك له سطحې سره یې برابروي. واقیعتونه لکه لعل له ایرو راوباسي، خلك یې په ارزښت پوهوي،او غواړي چې خلك په څه ډول او رنګ ترې ګټه واخلي. هو! هنر ښکلا ده او ښکلا هغه څه دي چې زړه یې ومني، ښکلا نسبي شی دی او خاص تعریف نه لري. خو دومره خامخا ویلی شو چې زیبایي او ښکلا د ښکلو هنرونو لومړنی شرط دی.......

شعر ددغو واقیعتونو د څرګندولو او خلکو ته د هغوی د رسولو یوه ښه وسیله ده،چې شاعر د هغې څخه په ګټې اخیستو سره په موثره توګه کولی شي خپلې هیلې او غوښتنې خپلو مخاطبانو ته ورسوي نو ځکه وایو چې: شعر ښکلی، موزون او آهنګ لرونکی کلام دی،چې هنري ارزښت ولري. کلاسیکو اشعارو به وزن او قافیه درلودل، خو اوسنی ازاد شعر که قافیه هم ونلري، خو چې مفاهیم په ښکلي انداز او اهنګ لرونکو ترکیبونو کې په مهارت سره واړول شي شعر ترې جوړیږي. ښه شعر د شاعر له ضمیر څخه سرچینه اخلي. د ښایست د پرښتو په اوښکو له مینځلو وروسته د مینې د نړۍ غیږې ته سپارل کیږي. په شعر کې اصلي تومنه سوژې او پیغامونه دي، خو ښایست او ښکلا یې خوږې کلیمې او ترکیبونه دي، لکه د یوې ښایسته ناوې پرسر چې زرین شالونه ور په سر کړل شي،نوښایست او ښکلا یې نوره هم زړه راښکونکې او بوګنونکي شي. د نوي شعر مفهوم هم همدا دی چې نوي مفاهیم په نویو ترکیباتو کې وړاندې شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلاسیکو اشعارو کې هم داسې جوړښتونه شته چې لا تراوسه هم نوي دي، او په نننیو اشعارو کې ډېرداسې څه ترسترګو کیږي چې له اوسه په پیل کې زاړه دي. د اوسني ازاد شعر غوره توب دادی،چې د شعر تومنه او جوهر له کلماتو او قافیو څخه نه قربانیږي. خو دا هم باید له یاده ونه باسو چې په ازاد شعر کې هم آهنګ او ترنم د توجه وړ څیز دی. او له هغې پرته شعر شعریت له لاسه ورکوي، او په زړونو منګولې نشي لګولی. شعر د طبیعت د رنګینو په پسللو او د تعزل د روح په پوکولو سره د غزل په بڼه له خوندور او ځلاند د هستۍ ډګر ته راوځي، په زړونو کې د خپلې بقا له پاره د اوسیدو هوسا ځای پیدا کوي، او ترډېره ژوندی پاتې کیږي. او که دا ځانګړنې ترې واخیستل شي شعر د شاعر درجې ته راټیټیږي، ډیر ژر مري او پایښت نشي کولی. له بلې خوا داهم ضروري ده، چې پیغامونه نه باید دومره د تشبیهاتو او پیچلو ترکیبونو په پوښونو او لفافو کې وپیچل شي، چې د اصلي شکل موندل ګران او ستونزمن کړي، پیغام دې واضح او څرګند وي،خو ښکلي او مناسب کالي دې هم ورواغوستل شي، چې له هره حیثه مناسب او د ورځې د موډ سره برابروي.

د یادولو وړ ده، چې په اوسني وخت کې غښتلي شاعران زیار باسي چې ازاد شعر په زیاته اندازه وکاروي، خو ددې ترڅنګ د شعر کلاسیك فورمونه زموږ په ادبیاتو کې پوره مسلط او حتی یوه ډله خلك خو ازاد شعر، شعر نه ګڼي او استدلال کوي چې شعر د وزن، قافیې او اهنګ له درلودلو پرته شعر نه دی. خو دا خبره اوس د منلو وړ نه ده، ځکه چې ازاد شعر اوس په ټوله نړۍ کې د شعر په توګه منل شویدی. د تنکي ځوان ښاغلي محمدالله شېرزي په باب هیله لرم چې ډیر ژر به دده شعرونه او ژورنالستیکي لیکنې، چې دادی تازه له پوهنتون څخه فارغ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شویدی، د پوخوالي او معیاري کیدو په لور راسخ ګامونه پورته کړي، اود معیار تر مانۍ پورې به خپل یون ته په نه ستړي کیدونکي توګه دوام ورکړي.

د شېرزي او نورو ټولو ځوانانو د بري په هیله چې خپل هیواد او ولس د بریالي خدمت د تیارۍ په موخه ښې زده کړې وکړي، ښې ښې مفکورې او داسې ګټورې طرحې او لیکنې رامنځته کړي، چې موجوده مشکلات د پوهې او ځیرکۍ په زور حل او یوه اباده ، هوسا او بسیا ټولنه په پښو ودروي. هو! ځوانان دې دا ورتیا اوارتیا د منطق او علم په رڼا کې رامنځته او پلي کړي، ددوی د پیاوړتیا او بریا په ارزو.

په ژوره ادبي مینه

څېړنوال بسم الله حقمل د افغانستان دعلوماکاډمۍ

علمي غړی او د ولس غږ روزنیز مرکز رئیس

۱۳۹۲/۱۱/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشېرزي ساده او خوندوره شاعري

زه چې کله کله د ملګرو شعرونه ګورم ډېر خوند ترې اخلم په رېښتيا له خونده ډك وي ، ښه قافيه نوي رديفونه په وزن برابر له نوو فکرونو ډك خو په هرلحاظ له خونده ډك وي،يو وخت و د ګوتو په شمېر خلکو شعرونه ليکل هغه که نيم شعرونه له لغاتو هم ډك و مګرخلکو به په مينه لوستل ولې اوس شکر دی که پخوا سل شاعران وو اوس زرګونه شاعران دي بل دا چې د پخوا په ځېر لغات پراني هم نشته ښه ساده روان مانا رسوونکي شعرونه شاعران ليکي،بې له شکه چې ښکلا په ساده توب کې ده او لويي په خاکسارۍ کې، هغه که په هره برخه کې وي ،په اوس شعرونو کې خو ځکه ښکلا په ځېو ده چې ساده دي ښه مانا رسوي خلك په اسانه پوهولی شي او خوند ترې اخلي چې د هغو شاعرانو له جملې يو محمد الله شېرزی هم دی ، د شېرزي شاعري په رېښتيا چې ساده او روانه ده، ځکه خو يې دشعر ښکلا هم ځېې وهي او خلك ترې زر مانا هم اخيستی شي ، ما چې د شېرزي شاعري ليدلې ډېر ورته خوښ يم او خوند مې ترې اخيستی دی لکه څنګه به مې چې له مشرانو ليکوالو شاعرانو څخه اوريدل چې شعر بايد ساده او روان وي همدغه شان شاعري شېرزي هم کړې ، ګني راځئ د ده څو ساده او خوندور بيتونه ولولو.

دزړه کـورکې مې ساتلی يو ښاغــلی

راته خـــانـدي غلی غلی يو ښـاغلی

د نظر مرغلين تار مــې ترې چاپير دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـه هــرلوري مې څارلـــې يوښاغلــی

که باران د محبت شېبې شېبې شــي

مـا د زړه په سـر کـرلـــی يو ښاغـلــی

شېرزي دېته ورته نور ډېر ښکلي ساده او روان شعرونه ليکلي دي ،شېرزی ډېروخت مشاعرو ته نه دی تللی ده خپله شاعري په اصطلاح پټه ساتلې وه،زما سره ډېر وخت کيږي ملګري لري خو نږدې وخت يې له شعر څخه خبرشوم، کله مې چې دده شاعري وليده ډېره مې خوښه شوه ده زيات شعرونه ازاد نظمونه او غزل ليکلي دي ،کله چې دا خدايي الهام چاته په نصيب شي نو هغه که په غر وي يا په سمه ، مشاعرو ته لاړ شي يا لاړ نه شي د بخت بېړۍ يې روانه وي ، لکه ما چې وړاندې وويل شېرزی مشاعرو ته ډېر نه دی تللی ولې شعر يې روان ساتلی شوی دا دی بې له اخېره يې د کتاب د چاپ نيت هم وکړشېرزی دې خدای ج ژوندی لري چې لا نورې پنځونې وکړي او خوندور شعرونه يې خلك مطالعه کړي ، ددې کتاب د چاپ مبارکي ټولو لوستونکو ته وايم مرغ يې ښه.

په درنه مينه

کمال شهزاده

۵/۱۲/۱۳۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړومه دې تصوير په سپينو ګوتو

جوړومه دې تصوير په سپينو ګوتو

شاعري هغه خوږه عطا ده، چې د نړۍ ستر ليکوال بولډر وايي:
((شاعر اوسه حتی که په نثر کې هم وي.)) هو! شاعري خوږه کلمه ده، او شاعران د ټولنې خواږه خلك دي، تل خوږې، ښکلي او ښايسته خبرې کوي. که ترخې خبرې هم کوي الفاظ او کلمې ورته ښکلي او خوږې پيدا کوي، چې يو له دغو خوږو خلکو له منځه محمدالله شېرزی هم دی. شېرزی له دې سره، سره چې يو تکړه ژورنالېست دی، خوږ ژبی شاعر هم دی. شېرزی مينه ناك، تل په موسکا او شوخ طبيعته ځوان دی، زموږ د يو ملګري خبره چې ((شېرزی مو د مجلس مالګه ده .)) شېرزی صيب له ډېره وخته شعر ليکي، په شعر کې يې کاميابه خبره د ژبې سوچه والی او ساده توب دی، چې هر څوك پرې په اسانه پوهيدای شي. په شاعرۍ کې يې ځای، ځای تصويري بيتونه هم ليدل کيږي، چې يوه خوندوره نمونه يې دادی:

دنګې ځوانۍ لشې، لشې باڼو د وخوړلم
ستا قــدمونه د تنزرې ماته خوب راولي

که زيات وخت د دوو ملګرو ترمنځ په يوې وړې خبرې زړه بدی راځي، خو کله، کله داسې هم کيږي، چې د دوی ترمنځ دې بل څوك هغه د چا خبره اور کې اور لړومی وهي، او سره خوابدي کوي يې او دا خبره شېرزي صيب په څومره خوندورو الفاظو کې را نغښتي ده:

دا چــې په نه خــبره وران شو سره
رقيب په دې شر کې اکثر ولاړ وي

د شېرزي صيب يو بيت راته د کابل خاطره راياده کړه. په لومړي ځل کابل ته تللی وم، د نابلدۍ له وجې په ښار کې دومره تنګ شوی وم،

ملګري ورځپاڼه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نوره مې زړه چاودیده، او شېرزی هم چې زما غونډې یو کلیوال ځوان دی، شاید په لومړي ځل د ښار له ګڼې ګوڼې، او د ناآشنا خلکو.. په لیدلو په تنګ شوی وي، او دا حالت یې په ډېر عجیب ډول انځور کړی:

ښار ته راغلی نابلـد و کلـیوال و ســـړی
ښارته راتلو باندې پښېمان وتاته څه پته وه

داچې ځواني تل له باغیتوب او سرکشۍ سره نه شلیدونکې اړیکې لري،او ځوان همېشه سرشاره، مست او یاغي ساتي، نو زموږ شېرزی صیب هم چې ځوان دی، کله، کله دا ډول شوخي کوي، او د ځوانۍ یاغیتوب په دې ډول ښکاره کوي:

دا ګیلې، ګیلې ژونـدون مې لکـه باد درسـره یوسه
نور یې نه غواړم واکداره کله یو رنګ کله بل رنګ

که لیکوال توماس مان وایي چې: ((د شعر بنسټ په دروغو ولاړ دی.))
نو حضرت جامعي رح ورته په ځواب کې وایي:

در شعـــر پیچ و در فن او
که اکذب اوست احسن او

هو! د شعر دروغ د شعر ښکلا ده، او شېرزی که یوې لورې حسن پرست او ښکلا ته ګروهمن شاعر دی، نو له بل لوري یې په شعر کې د پیغام خوا هم د ستاینې وړ ده، دی په یو بیت کې وایي:

لـکـــه اوبو وړی انسـان هـر شي ته لاس اچـــوي
داسې که وینې شي ضمیرونه څومره خوند به وکړي

شېرزی صیب لکه زما او نورو ځوانانو غونډې له جنګه ستړی شوی، په جنګ کې یې تاوانونه، ظلمونه او بدبختۍ لیدلې دي، په جنګ خوړلو مشرانو یې زړه دردیدلی دی، او د زړه له سوخته یې ناره کړې ده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب مې لیدلی کې رښتیا شي چرته
سولــه به راشي ورو په ورو هــېواده

خدای دې د شېرزي صیب خوب رښتیا کړي، چې نوره مو د جنګ دغه وېروونکي کلمه له مازغو ووځي، او هېواد مو د سولې له خوږه نعمته برخمن شي. ښاغلی شېرزی کله، کله د ځینو شاعرانو څخه هم متاثره ښکاري، د یوه غزل په مقطع کې وایي:

څه په لپو، لپو بنګ شېرزي وهلي
هم نشــه دي هم خــمار دده غـــــزل

او همدا خبره کاروان صیب هم کړېده، چې نوموړی ترې څه متاثره ښکاري. کاروان صیب وایي:

غزل یې ونه وړې چې عقل به دې وتمبه وي
دې لېوني کاروان په لپو، لپو بنګ خوړلي

هو! د شېرزي صیب کلام د زیاتو خوبیو ترڅنګ کیدای شي، یو څه خامۍ هم ولري، په شاعرۍ کې به یو نیم ځای د قافیې او د کلمو د کارونې ستونزه ولري، خو دا چې هر نوی شی بې عیبه نه وي. له نیمګړتیاوو یې تېرېږو او په راتلونکي کې ورڅخه د نورو ښو او خوندورو ابتکاراتو تمه کوو. د کتاب مبارکي ده ، او د پښتو ژبې مینه والو ته وایم. کتاب یې د پښتو په پانګه کې زیاتونه بولم، ګران لوستونکي یې مطالعې ته رابولم، او خپله لیکنه دده په څو خوږو بیتونو پای ته رسوم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

جـــوړومـه دې تصوير په سپينو ګوتو
سپينې غاړې ته ځنځير په سپينو ګوتو

په تشبه کـې مې انځـــور د ځان ليدلو
په ګـــــريـــوان د يو مـين ځــــپې اوبه

ددې جـينـی په تـنـدي سپينه روپۍ
څـه پکــې مه وايه چې رنګ يې نشته

ستـــا ناويـــتوب زمـا د تن جــــنازه
په تـــا ګلان په مـــا وابنـــه وشيندي

په مينه او درنښت
نقيب رسول کليوال
خوست پريم نګر ښوونځی
۱۳/۱۲/۱۳۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما یو څو نیمګړي کلیمې

ژوند یوه ټولګه ده، چې د پاڼو په اړولو سره لوستونکو ته بېلا بېل عنوانونه وړاندې کوي،دغه عنوانونه په ډول ډول تورو پسولل شوي،او د انسان نظر پرې لوېږي. دغه مضامین ځینې په ډېرو زرینو او مرمرینو کرښو کښل شوي وي،چې له ورایه ترې د خوښۍ بوی راځي او ښکلا شیندي، خو ځینې نورې پاڼې بیا خپله غېږه اندیښنو ته ورکوي، او پر خپله سینه غمګینې او بوږنونکې کرښې پربېږدي، چې د انسان په معصومو سترګو د اوښکو کتارونه جوړوي او غمونه کري. شعراو شاعري هم د پورتنیو دوو حالاتو په ګرداب کې راځي، بې اثره نشي پاتې کیدای، بلکې په ډاګه وایم چې شعراو شاعري د حالاتو محصول دی. تاسو به د بېلابېلو شاعرانو د ګوتو کرښې لوستې وي، چا به تر کهکشانه بره بېولې وئ، الفت او لذت به یې درکړی وي. خو ځینو به بیا د اندېښنو ددریاب په بې رحمه څپو لاهو کړي وئ او د وتلو لار به یې درنه ورکه کړې وي. شعر او شاعري د رڼې هینداري په څېر ده، چې شاعر کله پکې ځان ګوري، او کله د ټولنې مختلفو اړخونو ته نظر کوي، او بیا یې د تخیل په ځواك انځورونه اخلي او مینه والو سره یې شریکوي. شعر د نامات شوي آس سره تشبه کولی شو، که شاعر دغه لاره په هنر او مهارت سره طی کړه تر هدفه به رسېدلی وي، خو که یوځل ځینې لوری خطا شو، نو لرې نه ده چې ځان او ټولنه به یې د زمري په خوله کې ورکړې وي، چې ایستل به یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنها اه او فریاد وي. د ترکیې هیواد وتلی شاعر ناظم حکیم وایی:((شعرهغه خوش اوازه مرغه ته ورته دی چې باید غوږ ورته ونیول شي، او له اوازه یې خوند واخیستل شي)).

د زړه له کلي نرۍ لاره تېرېږي دواړو خواو ته یې رنګین رنګین ګلان په موسکا وي،شاعر هم په نرمو او پستو قدمونو په دغه لاره مزل کوي.په یوه او بله خوا د تخیل نظر غوړوي، ځینو ګلانوته چې په زړه یې حمله وکړي لږه موده پښه نیولی شي ویې ګوري، او شعریزې ځولۍ ته یې حواله کړي، د خپل تسکین وروسته یې خپلو نږدې ملګروته د لیدلو او بویولو بلنه ورکوي، لوستونکي ورځیني بېلا بېل برداشتونه اخلي او خپله خاموشي پرې ماتوي.

شعر په مسلکي نظر په څو بنسټیزو ستنو ولاړ دی، چې دلته یې دځینو یادونه اړینه بولو، تخیل، عاطفه، احساس، مفکوره، هنریت، آهنګ.... شاعر چې هرکله نوموړي توکي په یوه چوکاټ کې راټولوي. قافیه، ردیف ورکوي، او وزن یې تلي، نو بیا ورته د شعر کلیمه کاروي. د نړۍ مشهور عالم ارسطو وایي((شعرهغه وینا ده، چې په زړه کې هیجان پیداکوي.)) درنو لوستونکو! ډېر وخت مې خپلې لیکلې کرښې پټې ساتلي، خو کله کله به مې چې اندېوالانو ته وښودې نو ډېر به یې وهڅولم، ددوی د تشویق برکت دی، چې دغې شعري ټولګې (موږه دوه په دوه ملګري) ستاسو په مبارکو لاسونو کې ځای نیولی دی. ځانته د شاعرخطاب نشم کولی، ځکه دغه ټولګه به نن دداسې شخصیتونو په لاسونو کې وي، چې شاید په مخ کې یې د یوې عادي خبرې جرئت هم ونشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړای، خو بیا هم د وخت حالاتو نه په الهام سره سپینې پاڼې توروو، درته د خپل زړه اهونه، د ژوند ارمانونه او هیلې، د مینې اظهار او دخپل کمکي عمر تجربې اوخاطرې د قلم په څوکه د تخیل په ځواك انځوروم، داچې شعر مختلف کلاسونه لري، نو ماهم ترخپلې نیمګړې وسې پورې په دغه ټولګه کې چې ستاسو په ګوتو کې ده، ډېرې برخه یې غزلیز کاروان تشکیلوي، او ترڅنګ یې ازاد او قافیه لرونکي نظمونه ، داستانونه او څلوریزې هم پکې ځانګړی ځای لري.

خوږو لوستونکو! هیله ده دغه ټولګه مو څه ناڅه شعري اوادبي تنده ماته کړي.او د دردیدلو او جدا شوو زړونو لپه لپه دعاګانې به تر لاسه کړي. بس نو دغه لیکنه په یوه خپل بیت سره رانغاړم.

دا په نښه کې بس تاله درکومه
که په کار دې چېرې راغی زړه مې ستا دی

په ټوله تانده اوشاعرانه مینه
محمدالله شېرزی
خوست خواجه متون تپه
۲۸/ ۱۱/ ۱۳۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه اوکورودانی

د ښتن هزار شکر چې ماته یې څه وړتیا او زیات ملګري راکړي، ددوی هڅونه اوتشویق دی، چې نن دا جرائت کوم اود ادب په باغچه کې یو نوی ګام اخلم. په ډیرو کمو نیمګړو الفاظو د خپلو دوستانو او خواخوږو مننه او کورودانۍ ادا کوم. له ګران او هڅاند استاد ځیړنوال بسم الله حقمل صیب څخه د زړه له تله مننه ، چې د حده زیاتو بوختیاوو ترڅنګ یې زما دغه ټولګه له پیله ترپایه مطالعه،اصلاح او طلايي لیکنه یې پرې وکړه،دده له درنې سیورې موبې برخې مکړې. د ځوان او نوښتګر شاعر کمال شهزاده صیب نه زښته زیاته مننه، چې د شعرونو د لوستنې او لیکنې حوصله یې ولرله،همداسې تاند او مستان یې لرې. د ښاغلي نقیب رسول کلیوال د مینې او احسان پوروړی یم، چې زما په شعري ټولګه یې ځغلنده نظر تېر کړ، او څو خوږې کرښې یې پرې ولیکلې. د روان ادبي غورځنګ له مشراو غړو خو بیخه ډیره مننه او تشکر کوم،چې د سیمې د پیاړو شاعرانو په شتون کې یې زما شعرونه ددې وړ وبلل، چې چاپ اوخپاره شي او مالي لګښت یې پرخپله غاړه واخیست، د لا بریالي او نه ماتیدونکي یون په هیله یې. دخپل بیدار ملګري ضیاالرحمن تنها به زیاته مننه وکړم، چې زما په اړه یې یو څو کرښې ولیکلې. له خواږه او مینه ناك ملګري شمس الله ساحل صیب نه نړۍ مننه چې په خپلو زرینو ګوتو یې د کتاب او پښتۍ ډیزائین وکړ، او نوښتګره ښکلا یې پرې ولوروله، ارمانونه یې پوره شه. د ښاغلي محمدعارف ځیرك دې کور ودان وي چې د کتاب په لا ښکلا کې یې راسره خپله همکاري ونه سپموله.

ستاسو د مینې پوروړی

محمدالله شېرزی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

چې په ټولو کې بهتر دی زما یار دی
محمد مې پیغمبر دی زمـــا یار دی

واړه عمر یې ددین په دعـــوت تېر کړ
چې معشوق درب اکبر دی زما یار دی

چې په یو قدم تر عـــرشه پورې تـللی
جبرائیل چې ترې کمتر دی زما یار دی

رب ورکړې مـــعجزې وې بېلې بېلې
چې یې لاس شق القمر دی زمـا یار دی

مـــنور شو ټول جــــهان دده له رویه
راخــــتلی لکه لـــمر دی زما یار دی

خوار شېرزی یې له صفاتو نه عاجزدی
دهــرچا سترګو نظر دی زمـــا یار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې وطنه

خدای دې جوړ کړه دازخمونه اې وطنه
نور دې ورك شي داجـــنګونه اې وطنه

لا ترڅـــو به وي خـــــزان پر افغـانانو
دغـه تـل عمـري غـمونه اې وطـــــــنه

ستا دنګ غرونه په نښترو وو پوښــلي
نن بلـــــيږي پرې اورونه اې وطـــــــنه

راشئ راشئ دوحدت لاســــونه ورکړو
چـــې پوره شي ارمانونه اې وطـــــــنه

نن دخپلو کړو په وجــــه بـندیوان یــو
نور به مات کړو ځنځیرونه اې وطـــــنه

زه شېرزی دې تل ودان غــــوارم له ربه
په دعـــا لپه لاسونه اې وطـــــــــــنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم

علم نـوردی روښــــنايي ده د ټولـــنې
عــلم غـوره زنده ګي ده د ټولــــــــنې

جهـل ګوره د تـيارو په لار مــــزل دی
عــلم څه ښکلـې هستي ده دټولــــنې

هغـه خوار شه چې دعــلم مخه نيسي
علم هــرخـوا ابــادي ده د ټولــــــــنې

مـال دولت دې وفا نه کوي ترعــــمره
علم ژونددی نېکمرغي ده د ټولــــــنې

روڼ مشال دی په هرځای کې پکاريږي
علم سـتره بينـايي ده د ټولــــــــــنې

عـــلم زده کـړه له زانګو نه ان تر قبره
اې شيرزيه چې ښادي ده د ټولــــــــنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوريزې

بهار بهار شـــيبې د ګل پر څانګو
مــنزل ته رســــو د رڼا پر وړانګو
شيرزيه ځار يې شم غني يې كړمه
دې اســـتادانو دغــو لــــويو پانګو

داسې نه ده چې غوټۍ به ګلاب نشي
داسې هم نه چې انسان به تراب نشي
له ازلــه به لتــون كـــړې تر ابــــــده
اې شـــيرزيه زندګي بې كتاب نشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلي ته!

دزړه کورکې مې ساتلی يو ښـــــاغلی
راته خـــــاندي غلی غلی يو ښـــاغلی

د نظر مـــرغلين تار مې ترې چاپېر دی
په هــــــرلوري مې ځـــارلی يوښاغلی

که باران د مــحبت شېــبې شېــبې شي
مـا دزړه په ســر کرلی يو ښـــــاغلی

د احسان زولنې څــــوك شي ماتــولی
که يا ديو شي يا ښـــاغلی يو ښـــاغلی

ترې چـــــــاپېره مې د اوسپنې کلا ده
په يو چا مې ژوندون ښکلی يو ښاغلی

دشــېرزي نه يې زړګی منګول کې وړی
نامعلـومې خـــواته تللــی يو ښاغلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کلی

هــر وخــت به الفت کوي داکلی دې وګوري
ژونـد کـــې به محنت کوي داکلی دې وګوري

بیا یـــې سینې سـپرکړلې بیا ژبې راوتي دي
څـوک چــې محبـت کـوي داکلی دې وګوري

جـوړبه یې ناسـور غوندې واړه پرهرونه شي
دین بانـدې غـیرت کوي داکلی دې وګوري

مینه قربانی باندې پایښت مومي دوام کوي
څـوک چې صـداقـت کوي داکلی دې وګوري

نه دې کـړي غـرورخلك هسې نه خطا لاړشي
ډېــر به بیـا منـت کـوي دا کلی دې وګوري

دې کې دشېرزي جانان ډېرې ډېرې شپې کړې
ډېر یې چې صفت کوي داکلی دې وګوري

ځه روه روه په ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپوږمۍ

ستورو ژړل سپوږمۍ خپه وه ما یې مخ ته کتل
بېګاه عجیبه غونډې شپه وه ما یې مخ ته کتل

هســـې خپه وه ما بخښنه ترې غوښتله د شپې
څــه دومــره غټه کیسه نه وه ما یې مخ ته کتل

په ننــواتې کــې مــې زړه او ګلاب دواړه وروړل
زمــا د جــان غـوسه سړه وه مایې مخ ته کتل

د شپې چوپتیا یې ماتوله سپو غپـل کلي کې
هـغـه زمـا په ورون ویـده وه ما یې مخ ته کتل

بـاڼــه یـــې مـړه اننـګي سره د وښیدلو نه وه
کـه شـپه درنه وه خو خوږه وه ما یې مخ ته کتل

شونډې یې جوړې وې ګیلې ته وارمې نه ورکاوه
زنـــه یـــې هم خوله خوله وه ما یې مخ ته کتل

سـحـر نــږدې شـولـو اذان کـوي د کلـي مـلا
شـېرزیه بل شـان ننــداره وه ما یې مخ ته کتل

ځه ورو په ورو ملګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلاب

څـومره پـه هـنر دې رانه واخيستو
يـاره د زړه سـر دې رانه واخيستو

خيـال کې بې اسرې نه يم غني يمه
خير دی که نظـر دې رانه واخيستو

وا! د کلـي خـانـه دا ته څـه کـوې
شپه دې کړه سحردې رانه واخيستو

اوس لکـه په دښته کـې تنها ګلاب
چارچاپيـر بشر دې رانه واخيستو

ځان مې درشيندلی ماوې ټول مې کړه
لاړې پـه ډګـر دې رانه واخيستو

ژبـړه ژبـړه ګـرځـمـه پـه کلـي کـې
رنګ مې و ګودر دې رانه واخيستو

زه خـو لا تيـاره سينګار نه ومـه
وشـيـرزيـه ژر دې رانه واخيـستو

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانان

همېشه مو جګې تېټې دي لیــــدلي
همېشه مو ښې پښتې تبر وهـــــلي
همېشه زمونږګذران په سرولمبوکې
همېشه مو خپلې هیلې دي وژلـــــي
همېشه د خلکووړاندې په دارشوي
همېشه مو خپلې مینې دي بایللې

همېشه مو ځینې سترګې راایستلي
همېشه مـــو مـــیدانونه دي ګټلي
همېشه مو میلمانو ته لبیك کــړی
همېشه مـــو په کالو کالو ســـــاتلي
همېشه مودشنکي چـــنارنه لاندې
همېشه مـــو ربابونه ترنګــــــولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

همېشه د پاکې مینې پــلویان یو

همېشه مو پاك زړګوټي ګرځولي

همېشه مو دجنان دزړه په دښــته

همېشه مو کوچیانه کیږدۍ وهلي

همېشه مو د هېواد په پاکه مــینه

همېشه مو خپل سرونه جنګــولي

همېشه مو دچایاد باندې **شېرزیه**

همېشه مـو په سلګو سلګو ژړلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په ورغـوي کې مې ښـکاري د چا نښه
لکه سپين مخ باندې تکــه توره زخه

د غــزل د ښـاپېـرۍ د خـولې نه اورم
سنــدريزه مـوسيقــي د زړونــو خوښه

ځـان د ميــو په پيــالــو نشـه کوم نه
خمـــارونــه د يــو چـا د ليـدو څخه

دا زړګی مې دې ناخوالو داسې خوړين کړ
کــه چنــــار نه رالـــويدلې ژېړه پخه

که ته لاړلـــې شېرزيه ياد دې شته دی
شـاعــري دې په بـلا زړونوکې ښخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرغلیښې کرښې

شاګردان په سپینو سپینو کرښې لیکي
عاشــقان د زړه په وینو کرښې لیکي

مــونږ ددواړو نظـرو تـه احتــرام کـړو
شـا عــران پـه نازنیــنـو کرښـې لیکي

دا ټـولـنـه له څو رنګــه خلکو جـوړه
ځینې ځینې پـه اغــزینـو کرښې لیکي

چــې د خیــال لـه دایـرې وتلی نشـــي
هـغـه بیا پـه مــرغلینـو کرښې لیکي

پښتــونخوا د شخصیتو ډکه زانګو ده
لیــکــولان پـه ځینـو ځینو کرښې لیکي

دا شــېرزی که څه د عمرنه کمکی دی
خــو قـلــم پـه ذره بینو کرښې لیکي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګل دې وي ازغـي دې ترې چاپېره وي
خپل دې وي پردي دې ترې چاپېره وي

ژوند چې د لالـي سره په څنګ کې وي
تل دې وي خوښي دې ترې چاپېره وي

نــه کــوم د داســې ښکلــو مینه نه
چـل دې وي بـدي دې ترې چاپېره وي

مـه کــړې د پښتــون ټبر کمزوری خو
سل دې وي ځواني دې ترې چاپېره وي

دغــه د شــېرزي د مــحبت څــراغ
بل دې وي مستي دې ترې چاپېره وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږه دوه په دوه ملګري

مــوږه دوه په دوه ملـګــــري
ناست په خــوا کې سره غلي
لکــه باز نه ترهـېدلـــــي
سترګې یوبل کې ګنډلي
داســې نه لکـــه د کلــي
لکــه لـــرې نــه راغلــي
شــونډې نه خـوځـي تړلــي
دومـــره درد دواړه وهـــلـــي

وږه دوه په دوه ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونکی شــــان تصـــویر دی

بند په بند دغــم ځنځیردی

د اسمان ستوري ویده دي

په شفق راغلی ویر دی

مخامـخ یوبل ته ګـورو

په څـېرو کې مـوتغیر دی

روښـــنایـــي ده را روانــه

دا د پـــیر بـابـا تعـــبیر دی

ځـه چې يو بل ته نظـر کړو

د صحـنې تمـثيل د چا و

مينه ناك شو يو تر بلـه

نـه د تـا و نـه زمـا و

څه پلان خوخـامخا و

پټ پناه پردې تر شـا و

ځه پرېږده چې هـرڅه وشول

مـهـم ژونـد راتــه د تـا و

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر به هـېر پام د راتلونکـي

ژوند د هـيلـو ډك كاروان

بــــلا وه بــركـت نــه و

نوربه خيال ساتو په ځان

دژوندسخته خاطره مې

په زړګـي بانـدې پنهـان

لوند په اوښكـو مې ســلام

د شـــېرزي د زړه درمــــان

زه لـــه تـا شـمـه قـــربان

بـس ارمـان ارمـان ارمـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلبڼ

ما راټول کړل ډېر ګلونه په ګلبڼ کې
د خوږو یارانو زړونه په ګلبڼ کې

انځورونه مې انځورکړل انځورګرشوم
درته ږدم نمایشونه په ګلبڼ کې

نازولو نور اختیار ستاسو په لاس کې
بویوئ ښکلي ګلونه په ګلبڼ کې

دا تحفه ده هره پاڼه کې پیغام پروت
خاطرې د زړه حالونه په ګلبڼ کې

تخیل احساس تصویر مینه فکرونه
بېلا بېل رنګه شعرونه په ګلبڼ کې

خوشال خان رحمان حمزه خو اوس ویده دي
نن یې وایو دیوانونه په ګلبڼ کې

تاندې هیلې تاند فکرونه پکې نغاړې
دشېرزي د زړه رازونه په ګلبڼ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزې

ستا ښـــکلي ساده ښکلا
دا زما د زړه ښـــــــکلا
تاج دې د ښـــــکلا په سر
خوی باندې ساته ښـــکلا

د ښــکلو مينه داسې زړه ته رسي
لکه د خوږ ګوټې خوږ زړه ته رسي
د صـــــداقت په نړۍ راج چلوي
ژر د مينو کيسه زړه ته رســــــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر

ستا د کلـي مازديګر ته مې نظر شو
پکې ښکلي شان بشر ته مې ته مې نظر شو

زړه مـې وکـړل څو بې دريغـه ټکانونه
د خـوبانـو سـتـر رهبـر ته مې نظر شو

راکتـل يې خـو شکـمـن و بېګانـه وم
ځليدونکي غوندې لمر ته مې نظر شو

په څېـره کې يـې له ورايه مينه تانـده
د مړو مړو سترګو نظر ته مې نظر شو

نابـره يـې زړګـی راتـه ډالـــۍ کـړ
څـه جـادو وه څـه منتر ته مې نظر شو

اوس يې زه د زړه په غولي کې ساتمه
اې **شېـرزيه** چې ځيګر ته مې نظر شو

ارمان

دا ارمان به دې پوره کـــړم
تا به ښاد ځان به اوبه کړم
نوربه داسې کیسه نه کړم
رعایت به ستا د زړه کـــړم
زه به ډېره حوصله کـــــړم
ژوند به تاته یوه تحفه کړم
تا به ښکلې تـــــرانه کړم
په ښه شان به زمـــزمه کړم
د زړه کـــور به ویرانه کړم
تا به لویه فلــــــسفه کړم
ژوند به تاته په نامـــه کړم
نوره ووایه چې څه کـــــړم
داارمان به دې پوره کـــــړم
دا به واړه درته زه کـــــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ازار واړه زاړه کــــــړم
نو ارمان به دې ایره کـــړم
دا تندی به په سجده کـــړم
له شـــــــــرابو به توبه کړم
ښه به تېره کلـــــــمه کړم
نور به ســـــوچ د اینده کړم
چې دا بد کــړمه که ښه کړم
مشوره چا ســــــــره وکړم
اې شــــېرزیه دا کیسه کړم
بس خـــوبانو مینه نه کړم

ږړه روه روه په ږړه روه ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړه پـردې مې شولې پرې درپسې
اخپـر به درشـم تر کـوڅـې در پسې

د مغـروریت له مانـۍ ښکته شه ته
هسې نه اور شي دغه شپې درپسې

راشــه زمـا د پرهــرو درمـــان شه
بیا به څوك نه کوي کیسې درپسې

اوس چې په ټول مالت کې دوست نه لري
دا خــو زمــا شولـې ښېرې درپسې

دا چـې وفـا او نېکـي نه پـېژنـي
شېرزی به نه کړي اند ښنې درپسې

ژړا ده ووږه په ملګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

اې د کلـــي مازديګــــــره لېونيه
رادې نـــه وړه ښـــه خـبـره لېونـيه
له مــودو مــودو نه تاتــه انتظـار وم
تــه رانـغلـــې د زړه ســـره لـېونيه

ډك زړګی خوبه مې تورلحد ته يوسم
اې زمـــا قـــاتــل دلــــبره لېونيه
نن به ووايــم د زړه حـــالــــونه تاتــه
راته غــوږ كـېږده لــه ســره لېونيه

د نكريزو نه مې لاس رېږدي يرېږي
پـه تــا څــه كـوم اخـتــره لېونيه
د ځوانۍ په لو كولو كې همكار شوې
د بـابـا د وخــت خـنـجــره لـــېونيه

فلسفـې ته ګوتې مه وروړه وړوكيه
هســـې نه شـــې لـه نظــره لېونيه

ملګرې زړه په زړه ژړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس په خپلــه جنـــازه ژړلی نشو
اه پښتـــونه لـــر او بـــره لېونیه
لاس کړوپورته ددوعا راته ښېرې شي
څــه علـت دی مقـــدره لېـــونیه

نور به نه وایم چې څه راسره کېږي
د ځـــان ښـه نه وي خبـــره لېونیه
د شفق له سترګو غتې غتې تللـې
زه دې پـرېښـودمه لـمـره لېونیه

جګې جګې مناري دې کړلې رنګې
اې د سپینـــو زړو شـــرره لـــېونیه
د مستـــۍ د شوخـو شوخو فلسفو نه
مـــه خبـربېږه سره پرهـــره لېونیه

وړاندې چېرته رڼا شته ده که تیارې دي
د **شپـــرزي** د ژونـــد رهـــبره لېونیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوند لکه هنداره

دغـه ژوند لکه هېنداره کله یورنګ کله بل رنګ
دغه وخت دی دغه لاره کله یو رنګ کله بل رنګ

کلــه خـــاندو کله ژاړو عــــــادتونه د وطن کـړو
اې د لـــرې وطـن یاره کله یو رنګ کله بل رنګ
چې د مســـتو خمـــارونونه خمار خمار راتــول کــړو
ځان نشه کړو پرې د واره کله یورنګ کله بل رنګ

د خـــوبونو کـــاروان تلی دی د ستا دربار ته ګله
شپـــه کړو تېره تر سهاره کله یورنګ کله بل رنګ
چې په وخت د ځنکدن کې راپه یاد شوې ژړا راغله
اې زما خوږه دلـــــداره کله یورنګ کله بل رنګ

دا ګیلـې ګیلــې ژوندون مې لکه باد درسره یوسه
نور یې نه غواړم واکداره کله یورنګ کله بل رنګ

محبت مې سپــینو اوښکو تر ګـرېوانه پورې یووړ
د شــېرزي د غاړې هاره کله یورنګ کله بل رنګ

ګړنګ په ورځ ورځ ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسرلیه

لږ خو راوړه سره ګلونه پسرلیه
چې ترې جوړ کړو امیلونه پسرلیه

ستا په تمه مو بلا وختونه تېر کړل
درته ډېر دي امیدونه پسرلیه

لږدسولې سپین ګلونه غېږکې راوړه
له جنګ سترې مودي زړونه پسرلیه

جوړې ځالې د مرغانو دلته پاتې
بېرته راوله سیلونه پسرلیه

چې یې وستایم **شېرزی** په غزلونو
دنګ نښتر شنه چنارونه پسرلیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستړګې

سرې شي شرابي شي ګنهـګارې شي
ښکلـو ته کـتل وکړي بدکارې شي

زه کـه ترېنه هرڅومره توبې کـړمه
بيـا هم ليـونۍ شي او بې لارې شي

اوس چې دې يادونـه يادوم ګــلې
سترګې مې له اوښکونه خمارې شي

ځاردې شم دښکلو ښکلو سترګـونه
ماتـه چې راوګوري خونـکارې شي

پــام چې شوګيرو کې درنه پرېنوزي
بيا نو له نظـره شي بيــمارې شي

وګـوره **شيـرزيه** مخـامخ ورتـه
سترګوته چې سترګې شي شاندارې شي

ږوند د ږوند له ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوی اختر

د ولـــس د زړو درمــان شه لوی اختره
تیت کاروان ته موښاروان شه لوی اختره

د غمـو سېلـۍ وهلي سـاه مو بــــنده
ته مـو روح شه ته مو ځان شه لوی اختره

لـړې وشینـده خوښۍ پـر افـغـانانــو
تـه یې هیلـــو ترجمـان شه لوی اختره

لــه ډېر وختــه انتظـار درته ګلـــونه
څه شـــبنم شه څه باران شه لوی اختره

د سپـرلي د زېړو ګلـو ځولـۍ راوړه
نازل تنـــدر په خزان شه لوی اختره

مونږدسولې دجام تږي دلتـه ناست یو
په وچ حلق مومهــربان شه لوی اختره

زمونږ ژوند د فـرعونیانو په لاسو کې

د موســـی په لار روان شه لوی اختره

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـې ملـکـه د ښکلا دې تاج ته واخلـي
ښکلی لـــعل د بدخشان شه لوی اختره

په نکــريزو د يو چـا په سپين ورغــوي
د شيــرزي په نـوم وډان شه لوی اختره

هر يو انسان نن د انــسان دښمن دی
کفـري جهان د مســـلمان دښمن دی
هـر يو منکــــــر يې سمې لار ته باله
فــرعون قارون مې د جنان دښمن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستـــا له عشقه ناکـرار يمـه دلبره
په ژونـدون کې خواروزار يمـه دلبره

غريبــۍ رانه دوستان دي پردي کړي
د هـــر چـا د ولـو بار يمـه دلبره

ستاغمونو هسې سوی لکه سکوريم
لــه کـالــونـونـه بيمار يمه دلبره

محبت به مې په ټول جهان مشهورکا
ســتا د سپينې غاړې هار يمه دلبره

چې دمينې په لارځمه ګرم مې نکړې
د منصور د وخـت يادګار يمه دلبره

دشېرزي د ځنکدن سلګۍ مې هېرې
نـن پـه لـــتـه د بـل يار يمه دلبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

له ژوندون نه ستړی شوی بې منزل یم
د الفـــت د لــویــې لارې پـه مزل یم

ستا تر دره نن په یـــبلو پښو روان یم
پـه اغــزنــو لارو تلـونکـی یمه پل یم

زړه په مثل د هېنداري ماتیــدای شي
چې دې زړه یمه دلداره نودې خپل یم

مـحبـت کـول د زړونـــو جــواري ده
زه ســاده یمه نه فـریب یمه نه چل یم

د شېرزي دزړګـي مـرانـدې راپرېوتي
لـه کـاروانه پاتې شوی بې مشعل یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مـــات لكـــه چنار لاندې راپرېوتم
ووتـــــم لـــــه كار لاندې راپرېوتم

نه مې دغـرور كلي كې شپې كړې
هســـې ګنهـــګار لاندې راپرېوتم

ســـتوري به دچا درته پناه يوسي
زه تـريـنـه مـدار لاندې راپرېوتم

دنګه دنښترپه څـېرځواني مې وه
اوس لكـه بـيمار لاندې راپرېوتم

نه مې شي سجدې ډيروخدايانوته
ځـارشم لـه يو ځارلاندې راپرېوتم

ويې كړو انكارد پاكې مينـــې نه
زه شېـرزى بې وارلاندې راپرېوتم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لاړو کې جنګونه دي نکوم باور په چا
تورد خلکو زړونه دي نکوم باور په چا

زه یې غـولـولی یم څو څو ځله تېروتم
ډېرغـدار وختونه دي نکوم باور په چا

تـه چې پناه کېږې یار یوځل مخ راواړوه
لـــرې سـفـرونـه دي نکوم باور په چا

ډك د هيـلو زړه مې بس تاته درسپـارلی دی
دې کـې پټ رازونه دي نکوم باورپه چا

ړنګه د **شېرزي** د زړه څه دنګه ماڼۍ شوله
زړه کې یې دردونه دي نکوم باورپه چا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

غم د یارچې پرې امباردی زما زړه دی
لـه هر چـانه چې بیزار دی زما زړه دی

واړه عـــمر چې سودا پکې د غم وي
چـــې کنډرکنډر بازار دی زما زړه دی

اوښکې پاکې کړه صنمه ژړا بس کړه
دارقیب دی دایې کار دی زما زړه دی

محبت خـو پاچاهي یا ملنـــګي وي
چې ورګډپه سورانګاردی زما زړه دی

د شیـرزي غمونه ډیر زړه یې وړوکـی
لاروی ددغــــې لار دی زمـا زړه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شملې

هسکې شملې په تيټېدودي پښتونخوا ورانه شوه
پښتـانه واړه په سلګو دي پښتونخوا ورانه شوه
بـدن مو يو دی کار ترې دواړه اخلـي ظلـم کوي
زړونـه پـه آه و فـريادو دي پښتونخوا ورانه شوه
چې به دښـمن ته لـکـه ډال ولاړ وو هغـه ژړېـي
د خاورو لاندې په خوبو دي پښتونخوا ورانه شوه
لـه اصفـهانه پاچـاهـي وه تر ډهـلي تختـونو
نن مې کـابل ته په راتلودي پښتونخوا ورانه شوه

*****

کابـل د سـرو غمـيو ډک و ښايستونومـور وه
د ننـګيالـو زلمـيو ډک و ښايستونومـور وه
د ملالـۍ په خـوله ټپه وه ځوانان وړي زمـري
هـغـه مـيدان بريـو ډک و ښايستونومـور وه
د بـګرام پېـغلې يې سـلام ته راتلې ډلې ډلـې
هېـواد د ننګ سـړيو ډک و ښايستونومـور وه
د سومـنات سـاه يې راوويسته د تـورې په زور
مـلت د پاک زړګـيو ډک و ښايستونومـور وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

*****

په ننګ کې نه لري مثال زما ساده پښتانه
افسوس چې وژني خپل مشال زما ساده پښتانه
وخت به راځي چې دا اټك به له تورمخو اخلي
همېش به نه وي په دې حال زما ساده پښتانه
د لراوبر ځنځير به و شلوي يو موټی به شي
د خړ خيبر په استقلال زما ساده پښتانه
د سباوون زيری راغلی څو شپې تېرې به شي
بيا به سيالي کوي د سيال زما ساده پښتانه

*****

غرونه يې ډك وو له ښترو زما لويه پکتيا
پکې مشران وو د خبرو زما لويه پکتيا
لوی قندهار مې د زمريو ننګياليو مېنه
د احمدخان فاتح لښکرو زما لويه پکتيا
د ننګرهار د ښايستونو درته څه ووايم
د بدخشان ياقوت جوهرو زما لويه پکتيا
د شمالي سره دري کابل مرکز د زينت
د خړ خيبر خوشال ملګرو زما لويه پکتيا

*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه د اسیـــا دی ځلـــیدلـی وطـــــــن
ارمـــان چې نن دی غـورځیدلی وطـــــــن
د وطن غـــیږ کې مو خـاپوړې کـــــړي
هـم مــو د لاســـه دردیدلـی وطـــــــن
نور به وحــدت وکړویو موټی به شـــــو
سمسور سمسور به کړو دا ښکلی وطـــــن
ملهـــم د کار غواړي ټپي وجود یـــــې
مـــا د خپل تن په ځیـــر ګڼلی وطــــن

*****

د غفلت خوب نه به شي پورته میړاني افغـانان
د ابادۍ ګــام به اوچت کړي توریالي افغـانان
ګلان ګلان به کړي خــزان وهلي خړې باغچــې
نور به په لــویو لارو نه کـري اغـزي افغانـــان
د ابدالي شمله به هسکه کړي پښتون شـــیرزیه
ددې وطـــن واړه زاړه پېغلې زلمي افغانـــان
دخپلې خاورې خپل ناموس دخپل عزت په خاطر
سرونه بایلـــي هېـــواد ساتي ننګیالي افغانـــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژړو کیسه

د زړو کیسه ده سترګې څه ووایي
مینه خوږه ده سترګې څه ووایي

اوښکې به دروميي قافلې قافلې
دا یې ګیله ده سترګې څه ووایي

دوی خو لیدل کوي دزړه په امر
زړه عجیبه ده سترګې څه ووایي

زړه که پرې اخلي تصویرونه دچا
سترګې کمره ده سترګې څه ووایي

سترګې چې سترګوته شي سترګې سترګې
د زړه تهوته ده سترګې څه ووایي

د شېرزي سترګې سپیني سپیني اوښکې
دايې تحفه ده سترګې څه ووایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

درته پاتې به وطن شي ته به څه کړې
بې بلبله به چمن شي ته به څه کړې

په دنیا کې د څو ورځو میلمانه یو
دهرچابه رنګ مسکن شي ته به څه کړې

چې دې څه وکړل صنمه مهربانه
ستا تهمت زما لمن شي ته به څه کړې

ستا د حسن طلبګارلېوني ګرځي
چې ارزانه دې دیدن شي ته به څه کړې

پېغلې پېغلې هیلې واړه ځوانیمرګې
چې په تن دې سپین کفن شي ته به څه کړې

د شېرزي د زنده ګۍ پاڼه ده ژېړه
په ارمان کې به دفن شي ته به څه کړې

غزل

کړو دې خاورې د پښتو سخته رواجه
په بستـــر باندې پـــراته یو بې علاجه

نه درمان شته چې پرهرراله ملهم کړي
په ژونـدون کې یو د هرسړي محتاجه

غم کې وخاندو خوښۍ کـې په ژړا شو
ګـــرېوان څيـري لېـوني یو بې مزاجه

سپېلني شي ښکلي مخ ته وار د واره
عـاشقان خو پاچاهي کړي بې له تاجه

اې شپېرزیه که دوی ګرځي په فضاکې
زمـــا یار و رسیـــدلـــی تر مـعـراجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه يې چې کوم خبرې سپينې دي
يــه جــانانه ښکلې ګلورينې دي

مــه ګرځــه اغيارو سره ځاردې شم
اوښکوته مې وګوره چې وينې دي

تــوله دنــياګــۍ ورته حيـــرانه ده
ښـــکلې پښـــتنې خو نازنينې دي

ستـــا شرابي سترګوته کتی نه شم
اور وروي ښـــکليه اور ورينې دي

اوس يـې له دې ښاره کـډه تللې ده
هرڅه يې **شېرزيه** اوس بې مينې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلفام

درېسې مري مې د وجودهريواندام راشه
زما ګــلفـام راشه په تا ژوندی یم
په ســلامونو مـې زړه نه صبرېږي
په تصويرونو مـې زړه نه صبرېږي
د زړه په وينو درکوم دغه پيــغــام راشه
زما ګلفام راشه په تا ژوندی یم
په پرهـرو مې مالګې مه دوړوه
په ارمانو مــې خـاورې مه اړوه
نوسوال زاري درته کومه چې يوګام راشه
زما ګـــلفام راشه په تا ژونـــدی یم
په بسترپروت يمه تپوس مې نکړې
کله چې مـړشمـه افسوس به وکـړې
زخمــي زړګي ته مې له بره په الـهام راشه
زما ګـــلفـــام راشه په تا ژوندی یم
سترې ژوندون مې بې له تا تېرېږي
زړه مې يتيـم دی هر سبـــا ژړېږي
د شېـرزي وينه شه رګونو کې مـدام راشه
زما ګـلفام راشـــــــــه په تا ژوندی یم

ځړه دره په دره ملګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه

د پردو په لمس بېلېږي پښتانه
لاتر اوسه نه پوهېږي پښتانه
نه يووالی محبت پکې ښکارېږي
نه له يو بل قربانېږي پښتانه
پښتونخوادتوروغرونوپه منظرکې
ژنې ژنې يې قتلېږي پښتانه
داافغان به له فغانه هله خلاص شي
چې په خپل زور ودرېږي پښتانه
مخور پکې په يو بل نوم ورکېږي
څو به مري څوبه کمېږي پښتانه
نړيوال دي رسيدلي تر مريخه
بې تعليمه رالوېږي پښتانه
دشېرزي ارمانه هله به پوره شې
چې په يو تغرتولېږي پښتانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوريزې

چــې په خپلــو کې پردي دي پښتانه دي
چې په جنګ کې ميړاني دي پښتانه دي
پــرې وريـــږي د سکـــــروټو بــارانونه
د بــل ځــانته سپيلــني دي پښتانه دي

وخت راته سرې سکروټې وګــرځيدو
بخت راته سرې سکروټې وګـــرځيدو
ژوند مې د ســرو لـمـبو د پاسه روان
سخت راته سرې سکروټې وګرځيدو

ګوره ګوره په روه ملګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سروه په ځوانۍ ومه تا خاورې کړم
مستــه لېونۍ ومه تا خاورې کړم

ما سره دې ونه کړو محنت اشـنـا
ښکلې شهزادګۍ ومه تا خاورې کړم

ډېره ډېره مینه مې درکړې وه
ستادلاس بنګړۍ ومه تا خاورې کړم

ښه په اعتـمـاد مې زړه درکړی و
خامه ښاپیرۍ ومه تا خاورې کړم

ډېرو مې دیدن پسې ژړلي وو
سمه درخانۍ ومه تا خاورې کړم

ولې دې شېرزیه داسې کار وکړ
وړ د پاچاهۍ ومه تا خاورې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستاله غمه سخت بیمارشوم که باورکړې
ګل وم خـاوروکې ګـذارشوم که باورکړې

د مـرګـې شراب پیاله کـې راته وړاندې
په لیـدلـو یـې خمـار شوم که بـاور کړې

د اخـــتر په ورځ دې رانـکـــړل لاســـونه
له مـــودونه انتظـــار شـوم که بـاور کړې

په زریـــنو ســــندریزو ګـوتـو جـــوړ وم
ستادسپینې غـاړې هارشوم که باورکړې

خــړخـزان مې کډه راوړه ســتا چـمن ته
زه دې یـار شـومه ریبارشوم که باورکړې

د شـــېرزي امید یو بل پـــسې ډوبیـــږې
له ژونـــدون ځینې بېزارشوم که باورکړې

ځواني په دوه دوه ملګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تسبې

ستا د کلـــي مـازديګــر سړې اوبه
چې پرې ناست وو د هغې چينې اوبه

تا په لـــــپو راکولـــې ما به ښنبلې
لکـــه اوښکـې مـرغلـرې شنې اوبه

ما ويل چې که اشنــا اب حيات دي
هــم زمـــزم ته ورتـه وې خــوږې اوبه

دهېنداري غوندې مخ پکې ليداى شي
څه د ستا څه دسپوږمۍ شغلې اوبه

په تشبه کې مې انځور د ځان ليدلو
په ګـــرېـوان د يو ميـن څپـــې اوبه

سپينې شګې يې په تل کې پرکېدلې
مـــا وې پرې دي د زاهـد تسبې اوبه

لکه لمرچې په شبنم شينکي سهرکې
د شـيرزي اوښکـې راتلې رڼـې اوبه

ګوره ورو ورو په ورو ورو ملګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رادې نکـــړلـې پتـــې ته رانه لاړې
فـــريادونه په خـولګـې ته رانه لاړې

تش کالبوت يمه دلداره ساه مې تللې
په سرو شونډومې سلګې ته رانه لاړې

تا خــو وخښلـې زمـا دزړګـــي وينې
تاويـدلـــې لـه مستې ته رانه لاړې

دغـه ژوند به خامخا درپسې تنګ شي
غـــرور مه کړه په ځوانـې ته رانه لاړې

د ژوندون کتاب کې ښېل ښېل سرليکونه
کلـــه غـــم کله ښـــادې ته رانـه لاړې

د شــــېرزي دسترګو تورد زړه ټکـوره
سورګلاب شې سرې غوټې ته رانه لاړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تا چـــې په ما د ظــلم پښه ايښي ده
د زړه په سر مې ستا کيسه ايښي ده

وختونه تېر شي داسې مه وايـه جان
مــا ســره هــره خـاطـــره ايښي ده

مـرګی هم زړه غوندې ياران بېلوي
په زړه مـــې هغه جنــازه ايښي ده

زه مسـلمـان يـمه جـنـان يـــادوم
ټـنـډه مـې يار ته په سجده ايښي ده

شـــېرزيه ستا غزل فطرت ښــکلوي
هسې دې زړه کې ترې ګيله ايښي ده

شېرزه په دوه دوه ملګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجلي

د ستم په جېلخانو کې دې بندي کـړم
چې د حسن تجـلــوکې دې بندي کـړم

چـارچـاپېره دې اغــزن تـارونه تاو کړل
ښه دزلـفو په کمڅو کې دي بندي کړم

اخـېر څـه جـرم خـطا راڅيـنې شـوې
چې په دنګو دنګو غروکې دې بندي کړم

ستـــا د حسـن تجلـو يم سوځـولـی
اخيـــر ولې په لـمبو کې دې بندي کړم

د **شـــېرزي** زړګی له هرچانه درخواته
خـو د حسن په جادو کې دې بندي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څوك موغمي څوك مو لعلونه يوسي
څوك مو د سرو سپينو كانونه يوسي

څه شو غـيرت څه شو ايمان زمونږه
چې مــو له پېغلـو پېزوانونه يوسي

بې وخته راغلل څه خزان خو نه دی
دغــه بــادونه به كــورونه يوسي

د زړګــي سره زنـده ګي ګرانه شوه
كـور ته مـو راشي رانه زړونه يوسي

د چــا په لاس يــې نوره نه جــوړوو
شــايـد بابــري يوسي ګلونه يوسي

د اســلاميت او افغــانيت په نامــه
شــېرزيه خير كـه مو سـرونه يوسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

د پېغلو مینه خو تاوان غواړي
کله بنګړي کله پېزوان غواړي

هسې په ټوکو باندې نه شي مینه
غریبان ځکه ترې امان غواړي

دا د پښتو ملك دی یاري ګرانه ده
دلته هم سرغواړي هم توان غواړي

د سترګو تور به دې راکم شي دلته
کاروان هرومرو ښاروان غواړي

کله به وتړي وطن به پرېږدي
چې هم ښاغلی غواړي ځان غواړي

پرېږده چې خوب وکړي ارمان به لري
شېرزی له تانه چې زلفان غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــاعـري

شاعرانه محل کې اوسم دروغجن نه یمه
چاپېر حـالاتو مجبورکـړی یم مین نه یمه

داچـــې دا توري بندپه بند تړم غزل جوړوم
داسې مې مه ګڼه چې خوښ یمه غمجن نه یمه

دوطن دردفریاد مې یو یوپه سینه کې کتار
داخپلې اوښکې به مې یوسي لامبوزن نه یمه

د شاعرۍ مرامنامه کې مې بار بار لیکلي
د چا خالونو سورسالو ته پکې ژمن نه یمه

داځینې وایي شاعري دمینتوب ښکارندوی
زړګـیه څـه وایې مـین یم کـه مین نه یمه

د شاعـرۍ دنیا له ډېرو حقایـقو ډکـــه
شېرزی تراوسه دې مزل کې بریمن نه یمه

غزل

چې رب درکـړل دولتونه ازمايي دې
ډېــره ځـمکه جايدادونه ازمايي دې

ته به وايې بخـتــور يمه دنـيا کې
چې دې جوړکړل منزلونه ازمايي دې

د فــرغــون دکور دننه يې لوی کړی
درتـــه ښـايي حکمتونه ازمايي دې

دنـمرود اودقارون غوندې چې نشې
که ډېر درکړي درهمونه ازمايي دې

ابراهيم ته يې شېرزيه ګلشن جوړکړ
جــوړوي له اور ګلـونه ازمايي دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بیا پسرلی راغی ټول جهان به سره ګلونه شي
جوړبه مو وطن شي هره خوابه سینګارونه شي

ګرځو به اشنا غاړه غړې په شنو فصلونو کې
لړ غـــوندې پوره به مو د زړونو ارمانونه شي

زه لــکــه نیمګړی لمر شفــق کې درنه پرېوتم
ته موسکۍ موسکۍ شه چې رڼا شي مشالونه شي

مــه کــوه صنمه په تېرو بانـو ویشتل هســې
شي به مې وجود پرهرپرهر ډېر به دردونه شي

ستا **شېرزي** دزړه په سرلیکلي ستایادونه دي
کلـــه چې وختونه شــي بیا به حسابونه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځار

یاره تېربه شي وختونه ځار دې شم
بیا به وکړې ارمـانونه ځار دې شم

زندګي کې دې له هر چانه جداکړم
درته پاتې شول ملکونه ځار دې شم

د زړګــي اهــونه وختــل اسمـان ته
رابـه نشي تېر عـمــرونه ځار دې شم

دزړګـــي ســودا مې تا ســره وه پټه
تا خـبر کړل عالـمونه ځار دې شم

ما په هر لــمانځــه دعا درته کوله
ته اوس نه کوې نفلونه ځار دې شم

ستاپه مینه کې مې هرڅه وو بايللي
تا خـو وکـړل انـکارونه ځار دې شم

دشېـــرزي دلـېونو خیالــونو یاره
پرې امباردې کړل غمونه ځاردې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوس

راتلې راتلې زمـا په زړه وختې
جـانانه ښـه دې وکړل ښه وختې

لکــه وي چرته ترهيدلي هوسۍ
دښـتې نه راغللې په غـره وختې

ما خــو وه سمه لار ښودلې درته
ته ليــونۍ په ديـــوالـه وختې

ځومـره مــزه کا د نښترو پاڼـې
تـه مــې د زړه په سر چينه وختې

زه به دې عـمـرعمـرنه هېــروم
ښايسته انځورشوې آيينه وختې

ټکــه غرمه ده شپېرزی تږی تږی
تـه مې په لـــپه کې اوبه وختې

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري

مــــــوري بغـــيرله تا ژوندی به یـــمه
دغه دروغ دي چې زړه چاودی به شـــم
خو هغه ژوند به نه وي ګرانې مـــوري
کوم چې به ستا په غیږ کې مـا تیراوه
هغه پستې خـــوږې خــــوږې خبرې
کله هم ســـــتا هغه درنې څپیړې
هغه له خـــونده ډکې پنده ډکې
کله غوسه کله موسکا به شولې
دستا به کومـه یوه نیکي یادوم
دستا بلا بلا احـــسان دی پر ما
زه خو عاجـــــزیم دا کولی نشم
مــــکې ته تا په اوږو وړلـــــی نشم
تا خـــــو په ژوند ډیر نازولـم مـــوري
له هرې بدې دې ســـاتلم مـــــــوري
زه چې ماشــــــوم ومه دســــتا په غیږکې
خـــــوله مې خــالي چـــــرې ژړانه نه وه

ځېږه دره په دره مګرېې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته کړې شـــپه به وې ویـــښه ناســـــــته
په الـــــــهو به دې شـــوه ژبه سـترې
ښیرا په خـــوله به دې راتلله مـــــــورې
د ډیر ګرانښت دې نه کولـــه مـــورې
وې به دې شوله چې زهیرهم مـــه شـې
لږ چې رالوی شومه مکتب شـــوې راته
ته مې شوې پیر زه دې مرید مـورجانې
د ستا خوارۍ به مې شي هـــیره کله
چې څه مې غوښتي تا راکړي مـــورې
مادې هم رب په دواړوسـترګـوړوند کړي
چې ستا له امره مې ســـــــر وغـــړاوه
په ورین تندي مې ســـتا خـدمت ونکړو
شېرزی دې رب له هـغوخـلکو نکړي
د مـور زړګی وي هـــــمیشه په بچي
د زوی زړګی ولاړ په تــــــوره تـیږه
ته دې ژوندی ژونـدی ژوندی وې مــورې
راته دې ډیرکالــه ژوندی وې مـــــــورې
ته د **شــېرزي** زړګی یې مـــــــورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــا د سترګـوغــړولو طاقت راکړ
ښکلي مخ ته دې کتلو فرصت راکړ

اوس به څنګه ګنهـګارنظرقابوکړم
په توبې دې چې بخښلو صفت راکړ

په تلوارکې یوهرڅه له موږه هېردي
تا په ژونـد دتېر وتلو خصلت راکړ

اې دروح فرشتې داخل مې که پرېږدې
نو جـنت ته دې ورتللو مهلت راکړ

ستا له قصده به ددوو پرځای څلورکړم
تاابلیس دپرېښودلو مصلت[1] راکړ

یــادوم به یې تـرعمره اې شېـرزیه
چې په ژوند یې پوهیدلوعلمیت راکړ

(۱) مصلحت

ږمه روه په روه ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاطره

د زړه په سرمـــې خاطره ليکمه
ورته عنـوان بـه ستا نامـه ليکمه

غم مې ګاونډ کې اوسي کلی مويو
اشنـا د سترې ژوند کيـسه ليکمه

د زړه په وينـــو مـو روزلي غوټۍ
خو نن قسم چې ترې ګيله ليکمه

کله دې غـم کله ښادي ميلمه وي
پـه نـرمو ګــوتو حـوصله ليکمه

د زړه په کور مې بمبارونه کيږي
چـــاته ترخه چـاته خـــوږه ليکمه

ستادخوبونو تعبيرونه ګران شول
شېرزيه ژوند دې شوګيره ليکمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړونه مو چوي نور پاخه دي خوشالي چرته ده
وچ موله اوښکو نه ليمه دي خوشالي چرته ده

دلته خوټول خــلك غمجـن دي او ويرونه کوي
هلته څه حال دی دلته څه دي خوشالي چرته ده

دلته خونشته دی فرغون خولارويان يې شته دي
چې ترينه تنګ واړه زاړه دي خوشالي چرته ده

د چنارونو پاڼې زيړې شوې مرغــان نه راځي
څوك مروردي اوڅوك مړه دي خوشالي چرته ده

هــريو جابر ده توره کښلي دلته وير جوړوي
په وينوسمې غرونه سره دي خوشالي چــرته ده

شــېرزيه ووايه صفا چې اوس ژړا نه درځي؟
ورونــه د يو بل نه خپه دي خوشالي چرته ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وعــده

زما کــورګي کې اور لمبې لمبې و
د ستاپه کورکې غړ چمبې چمبې و

تـــا مې سلګـــیونه لذت اخیسته
زمـــا زړګـــی و خـــو ایرې ایرې و

اوس دسهار پیغام بې میني راځي
مخــکې راتللـو خو وږمې وږمې و

هغه وعــده یې کــړه پوره په مینه
وجـود یې راوړلو پارچې پارچې و

شېرزیه ستاله سترګواوښکې تللې
ګــنــې د ډېرو ژوند نغمې نغمې و

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امیدونو آمیل

دومــره مه کوه غــرور په تورو سترګو
بیا دې زړه کړلوټکور په تورو سترګو
د ښایست جلــوه دې لرې لرې تــللي
درته جوړ نشي پیغور په تورو سترګو
د بـــورا پرځـای شـــبنم د ګل پــر پاڼه
سحرګاه تــه شي مشکور په تورو سترګو
درته جوړ مــې دی امیــل د امــیدونو
ستا پرغاړه زوړ اوشور په تورو سترګو
د رقــیب سینه به یخه شي چې یوشــو
لاس یې خلاص دده دزورپه تورو سترګو
پسرلی شولوشپونکي ته شپیلۍ ژاړي
ورمــې پــریــوتې هر لور په تورو سترګو

همیشه دې وي خوشال په زندګۍ کې
د **شېرزي** دسترګوتور په تورو سترګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځوك چې ډول وهي زوريږي لري جانه
نوره ورته هسې كولمې خوري جانه

هــر سـړي نــن ښه بد پيـژندلي دي
ولـــې بيا د بــل كيسې مني جانه

دا كلـــى خــو مينه مــين نه پريږدي
خــوار مــين د كلــي نه شــړي جانه

ډيــر به د نخــرو په چـــړو ووژنـــې
وادې چــول ليچـــو كې بنګړي جانه

لاس په لاس رقيب سره چې ګرځې ته
دا شـــيرزی به كډه چرته وړي جانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

توره شــپه وه سترګو نه کړلو نظر
برابر شــومه د میــني په لوی غــر

ګلورینه زندګي ازغي ازغي شوه
چــاته ووایم د ســوي زړه خـــبر

مینه پایي د عــاشق په پاکه مینه
معشوقــې خو نه د خیروي نه دشر

د پرهر پرهر زړګي په وینو لیکم
د یو چا په دروازه باندې منـــظر

داشېرزی خولاپخوا دی غولیدلی
په خــوبانو ځـــکه نه کـوي بــاور

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر ته!

ته د اخـــــتر د خوشالیو میلمه
زه د نـــرۍ واړه غمـونو کوربه
داچـــې ترتا در رسیدلی نشم
له پنډ غمونو پاڅیدلی نشم
ســلام ســلام قــــربانه
دامې پیغـــام قـربانه
تا ته اختر مـــبارك
دازرین لمرمبارك
******
شي دې اخـــــتر د خـــــوشالیواخـتر
د غــم ځــپلــو د خــوښــیو اختر
دغه د اوښکـــــو ډکې ډکې سترګې
که دغمـــو ځینې شي سپکې سترګې
اختردســــولې سره مل شي راشي
دجـګـــړو لرې پل په پل شي راشي
دایتیمـــان چې په خـــندا ووینم
خان وغریب چې خواپه خواووینم
جـهان ته وښا یوهرڅه کوی شو
بغیرله جنګه یوکیده کوی شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به نــو هلـــه په رښـــــــــتيا اخـــتر يې
ته به نــو هلـــه د هـــــر چــــــا اختر يې
بيا به دې لمانـځـــــو په خــــوښيو سـره
لــه اتڼــو ډولـــــــــو ســـورنيـــو سره
دا خپل لاســـــــونه به د وينو پرځای
داځلـــــي سـره کړو په نکريزوباندې
اختر د ټــولـــو مبــــــارك **شپرزيه**
اوږې شه خلاصې له ټوپك **شپرزيه**
******

هغه څوك چې په لمن يې لمونځ روا و
هغه څوك چې په مسجد کې به تنها و
د ساقي ســــــره مې وليد ميکده کې
نن يې ځـــــــــانته ناروا عمل روا و

(c) ketabton.com: The Digital Library

هینداره

هینداره

کله راته پریوزې په هینداره کې
کله رانه ورک شې سـمـه لاره کې

نه دې هـیرولی نه ساتلـی شم
یـه صنمه ته چې ځان بیزاره کې

وباسه نفـــرت د زړه نه وباسـه
دادنګه څواني مې درنه ځاره کې

ژوندنه مې دغم ځنځیرتاوشویدی
بند یمه د مینې سختـه چاره کې

اوښکې دګریوان غیږه کې ولوېږه
ستړی ستړی ژوندبه مې کراره کې

یه **شیرزیه** ژوند د خاورو څلی دی
ستوري داسمان به بې مداره کې

موركی

موري بې له تامې ژوندسلګی سلګی دی
په زړه جــوړ پرهــر مې نــښه د یاری دی

د تا غــیرږه شــي ارام د ټــولــو ســتړیــو
اوس مې هغه مینه خاورې زړه تـنکی دی

خــوږ انځــور دې راته ســترګوکې غړیږي
ځــه یادونــه څـه دې غــم دلی دلی دی

جنــتونه دې د پښــو د لانــدې خــانــدي
زړه مې ستادسترګو حوروته موسکی دی

ته د قــدر پرښــتــه د ذوالجــــلال یې
یــوه لاس کې دې زانګــو بل کې نړی دی

له لیمو دې اوښکې پاکې کړه شــــېرزیه
محمــد هــم جــدا شوی له مـورکی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دار

ګل مې کاغوټۍ مې کابهار مې کا
ومــې وژنه زلـفـو کې په دار مې کا

اوس مې دژوندون سره هم ورانه ده
یارمې کا نګارمې کاخونکار مېکا

نشـــم ګرځـولــی زولنــې ګــرانه
صــبر تمــام شویدی په لار مې کا

ډېر ډېر ستمــونه مې زغملي دي
تـورو شپوهلـی روڼ سهارمې کا

هــر وخت به د یار په نرمـه ژبه یم
وزمـا شـېرزیه خــوږ اشعار مې کا

(c) ketabton.com: The Digital Library

جدايي

دې ګذران ته مې سلام دی جدايۍ کې
ژوندون ګران دی بې له ياره تنهايۍ کې

مجبوري ده د زړګي په لاره دروم
د پاچا سره ژوند نشي بدمعاشۍ کې

د ځوانانو جنازې وطن کې ډېرې
ناپوهي ده جهالت دی کورنۍ کې

پښتانه يو پښتني غيرت به ساتو
په نامه د احمدخان يو په نړۍ کې

ازغي تل وي د ګلونوسره څنګ کې
اې شېرزيه غم او درد وي په يارۍ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غــزل

په اورونو کې سوځــېږي لــيونی وي
نه مــړ کــيږي نه رغـــيږي ليونی وي

تــل دځـان سره دخيــال سندرې وايي
لاس يې کار تــه نه ټيټـيږي ليونی وي

دژوندون په هريو ګام کې ستړی ستړی
د يــار مــخ ورتـــه يادېږي ليونی وي

د پيغـوراو دتهمت کيسه کـې نه وي
خو چې يار يې خوشالېږي ليونی وي

همېشه يې د خـوبونو سره جنګ وي
اې شيــرزيه نــه بيـديږي ليونی وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاربيته

ګـرانه چې تا راته خندلي نه وي
ما به ځير ځير درته کتلي نه وي
زړونه پـــيدا د مـحـبـت د پاره
د ښـکلو ښکلو د صحبت د پاره

د زړه په سر مې چا نامه ليکلي
په زريـن تورو مې خامه ليکلي
له اوبوغوړپ نکوم ړنګه به شي
دازنـدګي راباندې تنګه به شي
دغـه ارمان به مې پوره شي کنه
دزړه زخمونه به مې ښه شي کنه
دا دنياګۍ ده د الفـــت دپاره
دښکلو ښکلو د صحبت دپاره

د زړه يوه ده بدلـوي يې کــــله
ځان به لمبه کړي خوپريږدي يې کله
دټول وجود سره مصلحت نکوي
پـدې خبــره کې غفلـت نکوي
ځان پاچا بولي پاچـــاهي کوي
په خپـــله خوښه زنده ګي کوي

پاڼه دوه په دوه مالګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان خوبه ډال کړي دتهمت دپاره
د ښــکلو ښکلو د صحبت دپاره
په ځان لمبې مني يار نه سوزوي
تهمت کيسې مني يار نه خبروي
په توروغروکې اوسيدل خوښوي
دياربه وړاندې سوځيدل خوښوي
نــه د پيــسو اود مــحـــل دپاره
نه د خــوراك اونه د چـــل د پاره
زنده ګي غواړي رفاقــت دپاره
دښکلو ښکلو د صحبت دپاره
مينه په وينه ساتل كـــيږي ګرانه
زړونه د زړو سره پوهـــيږي ګرانه
ځان به لوګی خوياربه ښادغواړي
څوك چې عاشق وي دغه يادغواړي
مينه وفا مينه شفا شـــــــيرزيه
مينه ژوندون مينه دنيا **شيـــرزيه**

ځان دې لوګی شي دهمت دپاره
د ښــکلو ښــکلو دصحبت دپاره

غزل

زمـا ژوند زمـا ایمـان د تا په لاس کې
دشتې غرونه دنګ اسمان دتاپه لاس کې

دا احسان به داخواران چېرته پوره کړي
ګنهګار زړونه چشمان د تا په لاس کې

مـورږ وعـده درسره کـړي خـو ویریږو
خوبیا هم ویاړو په ځان دتاپه لاس کې

قـافـلـه د ژونـد تـوندئ باندې روانه
شپه اوورځ سپرلۍ خزان دتا په لاس کې

که مې خیـال وزرونه وکړي تراسمانه
ترې عاجز دشپرزي دان دتا په لاس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اختره ستا اظهار کولی نشم
له مجبوری سینګار کولی نشم

له هره کوره فریادونه راځي
د ژوبلو مړو شمار کولی نشم

اختره راغللې یوه شېبه وې
د خپل جنان دیدار کولی نشم

مرغانو داچې ځنګلونه نشته
د ګلاب ګل چنار کولی نشم

نن دنکریزو پرځای وینې موښو
شېرزیه نور کرارکولی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــولـه نړۍ يې چې اتل يادوي
د ښکلو ښکلې مې کابل يادوي

زمـا لـه کــوره جنـازې روانــې
هـغـه بانـه او توراوربل يادوي

ژوند بې وفــادی وفــا نه پيژني
درتــه يوه ورځ به اجـل يادوي

چا کـړل تنهاکې په کارو لاسونه
څوک له مستۍنه يواوبل يادوي

ترکهکشــانه رسيـدلی شپرزی
څوک په زبان څوک په غزل يادوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لعل

چې په دارشي داسې زړه درځینې غواړم
تنها زه یم چې دا څه درځینې غواړم

پاکه مینه پاك نظر پاك امیدونه
راله راکړه هستي نه درځینې غواړم

ما د سترګو نظر سترګو کې ساتلی
د ګودر پیغلې اوبه درځینې غواړم

لږې وکړه د یارۍ د ژوند خبرې
چې دمینې په نوم زړه درځینې غواړم

په ایرو کې دې موندلی دی **شېرزیه**
هغه **لعل** لږه شیبه درځینې غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درمـــان

رانـه دې واخيستو درمان مرګيه
ولـــې به نه کـوم خپګان مرګيه

واړه دنيـا مې ده پـســې خوړله
راته خالي دې کړو ميدان مرګيه

د زړه ټـوټه وه رانه بـــيله شولـه
ژاړي مې تل پسې چشمان مرګيه

کـله مـو يو کـله مـو بـل ژړوي
راته اور شوی خپل مکان مرګيه

تل په اغــزنو لارو ځـو او راځـو
هيـچا مو ونـکړو پرسان مرګيه

وينه په وينه مينځـي تل افغـانان
د شېرزي ژوند خزان خزان مرګيه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا راڅغلې

تــولې لارې مې څارلې بیا رانغلې
سترګو سترګو ته کیدلې بیا رانغلې
ما به ځان درنه لوګی وه که خبروی
تورو خاورو ته چې تللې بیا رانغلې
دزړه غوښې مې خوراك شولې ارمانه
په لوی رب مې وسپارلې بیا رانغلې
ډیرې نښــې یادګارونه دې را پاتې
مــا ژړا سلـګۍ وهلې بیا رانغلې
خړوخاوروچې بدن یې خراب نکړئ
تریـنـــه پیغلې شرمیدلې بیا رانغلې
اوس مې نشې ددې خلکو سره مینه
رایـــادیــږي دې غزلې بیا رانغلې
تنها ناست یم دسکون ځاله مې ورانه
په کفـــن چـــې پټیدلې بیا رانغلې
مـــرورېـــه رانه نه وې د زړه سره
چې دې سترګې نه سپړلې بیا رانغلې
که مې هرڅومره زارۍ خاوروته وکړې
ګـــرانه نه یې راکـــولې بیا رانغلې

ژړا ده ورځ په ورځ ملګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهیږم چې دچا سپیره نــظر و
چې له مایې واخیستلې بیا رانغلې
عزرائیل درته په سپینه جامه راغی
دا وعـــــده هرچا منلې بیا رانغلې

د مرګي ترخه پیاله یې نوش جان کړه
شــېرزي اوښکې تویولې بیا رانغلې

لکه اوبو وړی انسان هـــــر شي ته لاس اچوي
داسې مې زړه وړی جانان هر شي ته لاس اچوي
د خوبرویانو د خـــوبرو پیغام څلور کونجه کې
په هـــر زمان په هر مکان هرشي ته لاس اچوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنار

ته مې شه چنار زه به دې سیوری شم
ته مې شه مدار زه به دې ستوری شم

وبـه روزو دغـــه شبنـمي غـــوټـۍ
تـه مې شه کتاب زه به دې توری شم

وبه کــړو مــزل تر خپل مـنزل پورې
تـه مې شــه قدم زه به دې لوری شم

نوم به دې زما له خولــې ونه لویږي
هرڅو که وجود باندې کمزوری شم

سل وارې جرګـــــې درپسې لیږمه
یاره که شېرزی درته مختوری شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګلونو باران

د زړه په سر مې چې مانۍ جوړوې
یاره چې غم که به ښادۍ جوړوې

ستا هرکلي ته به لیمه کړمه فرش
که چیرته وروښوکې دوستۍ جوړوې

هـدیرې ډکـې په ځـوانانو شولې
مـوږ ته په نه کیسه زندۍ جوړوې

زړګـی دې کانۍ نه خـوږیږي پرچا
دلـته لګـیا دلـته بدۍ جوړوې

په ځان باران دسرو ګلونو غواړې
خــوار افغـانانو ته ږلۍ جوړوې

شېرزی دې غواړي کډې بارپر اوږو
نا تـرسه ولــې دښمنۍ جوړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د ځوانۍ زوربه دې کم شي یوه ورځ
درته جوړ به امبار غم شي یوه ورځ

د غروردنګه مانۍ به دې راپرېوزي
خپل عمل به درته ګرم شي یوه ورځ

لږلباس دخاکسارۍ درله په تن کړه
دخدای قهر به درسم شي یوه ورځ

لږ په خوارو عاجزانو کرم بویه
داغریب به دې مرهم شي یوه ورځ

اې ناترسه د یتیم غوښو ته ناسته
درته نس کې به اړم شي یوه ورځ

راته ډېره کرږلیچنه لار پرته ده
اې **شېرزیه** سوال به هم شي یوه ورځ

ژړه دوه په دوه ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیوستون

هیواده نور خو دې زرغون غواړو
وګــړو ستاسو هم پاخــون غواړو

ښکلی وطــن مو شولو لوټې لوټې
هریو دښــمن دې خوارزبون غواړو

په سردرودې سره اورونه بل شول
نور دې بچیانو کې سمون غواړو

دسر پګړی سړی مو پاتــې نه شو
نوره په سولــه کې ژوندون غواړو

شوې یې تیرې تورې سینوکې پخې
نــور په خندا خندا پښتون غواړو

شېرزیه یو یو به مو وژني په دار
د لوی څښتن نه پیوستون غواړو

ټوټه ټوټه ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ته مې يې زړګی زه دې يم ځان اشنا
ولــې رانـه نــه کـوې پرسان اشنا

زړه خو دوجود په سر پاچا وي نــو
تـه رانـه جــدا کوې ګــذران اشنا

دغه مړاوې مړاوې غوټۍ تاندې کړه
شـه څپـې څپـې ښکلی باران اشنا

يه ګلابـه تل به دې ښـــکلا نه وي
مـه چـيـړه خواروکي بوراګان اشنا

وخپـــړه د لمر په شان شغلـې وکړه
خلکو ته سکــون شه له اسمان اشنا

هــرڅه يې د ستا په نوم بايللــي وو
ولې په شيرزي شوې بدګمان اشنا

پيږه روه په روه ملګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګرانه راتلونکي زنده ګي جوړه کا
تور قبرستان ته رڼايي جوړه کا

دنيا دوکه ده چې دوکه دې نکړي
سوال و ځواب ته تياري جوړه کا

پدې خلاصيږې نه چې نه پوهيدم
په ژوندون لاره د خلاصي جوړه کا

نه به رشوت نه واسطه چليږي
پخپل عمل ځانته خوښي جوړه کا

منزل دی لرې لارې سختې سختې
ربه شيرزي ته اساني جوړه کا

ژړه روه په روه ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

دردہ بس راځه د یوه لوري یو
زړونه مودي یوشانې معزوري یو

بې له تا پرهر زما جوړیږي نه
ګرانه چې دعشق په اسمان ستوري یو

راوړه د پرهر تر خوا جونګړه دې
موږه د یو بل د مینې توري یو

زړه ته مې راغلی یې دچا په سر
لمر دې توروي ګرانه د سیوري یو

کوریې دشپږزي دزړه په سربانديې
اوس خو به یې ساتو چې کمزوري یو

ځوړه دوه په دوه ملګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپه

درمې کړلو زړه په سپينه لپه کې
روڼ لـکه اوبـه په سپينه لپه کې

هـرڅه مې د ستا په سـرمنلي دي
ژونددی یوه خوله په سپينه لپه کې

هېره به مې نشي د زړګـي پاچـا
هغـه خاطـــره په سپينه لپه کې

مه چيچه غاښونه ځوانېمرګه شې
دارمــې وګاټــه په سپينه لپه کې

هوش راځينې واخله په خيالونوکې
مــــی يوه پياله په سپينه لپه کې

اوښــکې تويوه **شېرزيه** دومره نه
خــانده څه ناڅه په سپينه لپه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سټړی منزل

جنګ بلاسټړی مزل دی نه رسیږي ترمنزله
پښتنوځانونه ډوب کړل سمندربانديِ پخپله

که داوروڼه دوحدت په ټغرناست وای متحدوای
نن به نه وو فریادونه له اټکه تر کابله

دوطن دا هریو کاڼی مو له سرو غمیوښکلی
که مو دا رنګینه خاوره له غلیمه وساتله

چې موورکړله دسولې مینه جنګ ته ځوانیمرګ ته
د ژوندون دکلي لاره موږه خپله کړه بدله

ځوانې هیلې امیدونه مو یویو پسې ډوبیږي
ددوستۍ لاس مو ورنکړو تر دې دمه یو تربله

ها چې موږ روانه کړي بس یوه یوه تخته ده
اې شیرزیه دامیدکشتي درياب کې ودریدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ډيردې کړم مجبورکلی درپاتې شو
بل دې کـــړلو اور کلی درپاتې شو

مـــا در سره پتـــه میـــنه کـړې وه
تا کړو اواز خـور کلی درپاتې شو

غــرونه غــرونه مینه مې ټوټه ټوټه
جوړ دې کړلوشور کلی درپاتې شو

نشـــي ګــرانه دلتــه ګـذاره ګرانه
ژوند شولو پیغـور کلی درپاتې شو

ووژنه **شیــرزی** خوپه انصــاف سره
مــه لګـــوه تــور کلی درپاتې شو

ځوانه ورځه په ورځه ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترنم

ګل د ګلابونو يې خيال کې دې ساتم اشنا
پټ په تورو غرونو يې اوښکې تويوم اشنا

ســـور په وينو ګرځمه زړه زما پرهر پرهر
تا له خدايه غواړمه ژونـد زما خطر خطر
راز د پـټـو زړونـو يـې تل دې يادوم اشنا
پټ په توروغرونو يې اوښکې تويوم اشنا

بـند په بند تړلـى يم تاو رانه ځنځيردغم
تـا په زړه ويشتلى يم تل کومه وير صنـم
مينـــه د وختونو يې وينـه دې ګنړم اشنا
پټ په توروغرونو يې اوښکې تويوم اشنا

تـــا ګناه ګناه ويـل ما ثواب ثواب اشنا
تا ټوپك ټوپك کول مـا کتاب کتاب اشنا
مـور د تورتمونو ده دابه غـورځوم اشنا
پټ په توروغرونو يې اوښکې تويوم اشنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مې يې ملهم دزړه ته مې زنده ګې ګله
ګوره تل خوارېه خوارېه ته مې پاچاهې ګله
ژونـد د ارمانونو مې داشـړزې ګنم اشنا
پټ په توروغرونو يې اوښکې تويوم اشنا

زړګـــى زمـــا لـکــه غـنم چــاودلى
دښـمــن مې نه دى خو صنم چاودلى
کنډر کنډر دى لوټې لوټې پروت دى
لـکــه په لـــويه لاره بـم چـاودلى

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګلــونه مابنامونه مې نظرته وړاندې راشي
دمينې تېروختونه مې نظرته وړاندې راشي

دمينې د مشـــال دې پوروړی يم ګلـفــامه
دحسـن دريابــونه مې نظرته وړاندې راشي

خبرې يې دکانې کربنې زړه کې راسره دي
هاتللي شخصيتونه مې نظرته وړاندې راشي

فضاشوه دوړي دوړي توپانونه راخواره دي
دستـورو اميدونه مې نظرته وړاندې راشي

شــېرزيه ګنهـګاره مـحـبت دې ولــې کړی
دخلکو پيغورونه مې نظرته وړاندې راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د ګناه کلي کې ميشت يو دثواب له کلي لرې
ذهــنونه مــو تيـــاره دي دکتاب له کلي لرې

بې له ستونزونه صنمه په شپو شپو کوومزلونه
خو سهــار په کاڼـو ولـو د مهتاب له کلي لرې

مازديګرشي ستاپه کلي لمرشغلې شغلې ډوبيږي
مــابنــامــونه راروان شي د آفتاب له کلي لرې

دردونه مې دزړه په کـور له هر لوري رادرومي
نومجبوريمه چې بندکړم دزړه باب له کلي لرې

څودستوروځلاګانې مې سپوږمۍ ته په سينه کې
بس **شېرزی** ورته حيران شي دځواب له کلي لرې

پرون دوه يه دوه مڼګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ربــه راولـــې د مينـــې بــارانــونه
چې تازه شي پـــرې دزړونو جوسونه

چې ويـده زړونه راويښ کړي له خوبونو
تــرنـم کــړي په پـرې شونډو غـــزلونه

دغه راز د دنيـــاګۍ راته معـــلوم دی
دغـــه ژوند کلـه ازغـــي کله ګلــونه

پاکه مينــه مې د زړه په کـور ديره ده
راتـه يـاد دي تېر وخـــتونه تېر يادونه

زخمي زړه به مې لمن کې درته پرېوزي
که دي هيرې کړې وعدې اوتېر لوظونه

د شيـرزي دکفـن غوټې شولې خلاصې
درتـــه پاتــې شــول پريمـــانه ارمـــانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د اسمان له کلي ستوري چه رالويږي
ليـــوني اجل وهلـي تـرې ويـــريږي

مناسب ده چې مـقام ته يې قـايل شو
دارختـلـــي خلك چېرته چې اوسيږي

ژوند مو واړه په رڼـــا پسـې تـړلـی
بې له شمعې پتنګ کله پاتې ګيږي

چې سپوږمۍ غوندې سړی پکې ظاهرشي
نـو د ستـــورو رڼا هلـــه معلوميږي

چې د زړه پاچايـې خپلـه وي تـاکلی
بيا په کمـــو کيسو هسې خپه کيږي

چېګريوان يې شي تارتار دايې تحفه ده
اې شېرزيه که په مينه څوك پوهيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونـد

عـيـادت په عبـــادت کې حسابيږي
بس دروغ منـافـقـت کې حسابيږي

د احسان تلــه درنه لره په ژوند کې
دا هـرومـرو قيــامت کې حسابيږي

چې يې ځانته خوښوې نوروته هم کا
د مـومنو په خصلت کې حسابيږي

چې دچاله ويرې توی شي قيمتي شي
رڼــې اوښکــې محبت کې حسابيږي

ګـــرانې لارې راته مخې ته شيـــرزيه
ديار وصــل په جـنت کې حسابيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوندون مې دی نیمګـړی بې له تاخوږه جانانه
قــربان دې شم صنمه مهــربانه یاقربانه

ملنګ ملنګ خیالونه مې دتخت خوبونه ویني
عجــیبه زمـانه شوله په ځان یم بد ګمانه

دسترګو دید مې بند په ځنځـیرونو دالفت شو
زړګـیه لیونیه چې ورك نه شــې له ځانه

سیلـۍ د محبـت ترینـه چــاپیره هــوا ګرمه
ګلونه مړاوي شوي دي چمن دی بې بـارانه

د هیلـــو کاروانونه مـــو جانانه قـــتل شوي
څه ګونګه زندګي شوله شېرزیه بې زبانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا

وركې به تياري شي روڼ سبا به شي
بيا به پســـرلى شي ښه فضا به شي

ډير مـو د پرهـر پر كـټ ويرونه دي
نن كه ســوله راشــي نو رڼا به شي

دا خلـك كه ګـټه تاوان وشـــمېري
بيــابه نفاق لــرې كړي پخلا به شي

نور به د ټـوپك پرځاى قلم واخلـــو
بوټــي د هېـــواد راتــه شفا به شي

تل به هـــــر كلى سولـــې ته وو ايو
يـه **شېرزيه** ژوندبه شي ښكلا به شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

رباب

د لوپټې د پیڅې شـــرنګ يې نشته
ربـاب يې شور نه کړي ملنګ يې نشته

د ساقـــــي جــان هــره خـــبره منم
خـــو دابه نه وايي چې بنـــګ يې نشته

د تـــورو برېـــښ يې تـر اسمــانه رسي
پښتون چې شته دی نو بیا ننګ يې نشته!

د حـــسن پـــیره نن خــیرات تهولوي
ها مخکینی شانې غورځنګ يې نشته

ددې جیـــنۍ په تنـــدي سپینه روپۍ
څه پکـې مه وایه چې رنـــګ يې نشته

اوس د ګـــوګل په ریســـرچ یـار لټوم
مودې مودې کیږي چې زنګ يې نشته

په لار پـــرتـې وې د منـــګیو ټـوټـې
شېـــرزیه ته وایې چې جنګ يې نشته

ټوله دوه په دوه مانګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځانتــه مې ګمان د لېوني وشي
کلــه مــې په ځان بد ګماني وشي

کلـــی مـو له ښـــاره بلا لرې دی
يو نيــم پکې کار د بازاري وشي

وشينــدو تخمـونه د ګلـونو پرې
شنه شي په چمن کې موازغي وشي

تــوره يې له تيکـې نه راوويستــه
اوس به تــرېنه خـامخا بدي وشي

ټوله چې راټول شي سره وروڼه شي
هلــه به شيــرزيه نو خوښي وشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چونګړه

فرش مې ليمه قدم پرې ږده رادرومه
نن مې جـونګــړې ته راځـه رادرومه

پـه ډېـره مينـه مې بـلنـه درکـړه
دغه پــيغــام مــې ومنــه رادرومه

د غـــريبـانــو ښــادي کله کله
لـږ يې د زړونو خـيال ساته رادرومه

د واړه عـــمر فيصلــه يې کـيږي
ځــان يې ښـادۍ کې ګډوه رادرومه

سترګې مې ستا په لـورنيولي اشنا
ژرکـــوه ژرژرې راځـــه رادرومه

کلــه ښادي کلــه غـمونه ګــرانه
شـــېرزيه زړه روغ ګرځوه رادرومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ســترګې تــوروه خو دومره ډېرې نه
اوښـــکې تــویوه خو دومره ډېرې نه

لوی مې دزړګي په باغچه کې کړې
لیــچې شــرنګوه خو دومره ډېرې نه

کړمه به شغلې سپینه سپوږمۍ به شم
وړانګې مې شمېره خودومره ډېرې نه

هغه دژونــدون خوږې خوږې شیبې
لـــږې یـــادوه خو دومره ډېرې نه

مــه کـــوه **شـېرزي** ته ډیرنازونه هم
شوخي کیسې کړه خو دومره ډېرې نه

ګل

ته لکـه د ګل په شانې ښکلې وې
زه لکه لــــویدلی دلته پروت ومه

تا به د الفت خـوږې خـــبرې کړې
زه به غــلـی پلــی دلته پروت ومه

شونډې دې ګلاب سره تشبه لري
زه به میرات مړی دلته پروت ومه

غــاړه به دې سروسپینو نه ډکه وه
زه بـــه غـم ځپلی دلته پروت ومه

ته به دغرور په تال کې ناسته وې
زه **شېرزی** به سترړی دلته پروت ومه

سجده

ته امــام د محبت زه مقـــــتدي یم
ته مـرشد د انس و جن زه یقیني یم

لوی دریاب دبیلتانه ازغینه کربنه
زما یاره ته عـــرب زه عجمـــي یم

ستاله میني مې دمینې لارموندلي
هسې نه یم چې په هرلوري رهي یم

چې اذان د محبت مې ترغوږو شي
نــوسجده یمه جنان ته په تندي یم

کلـه کلـه په بهـــار پسې قتـــــلیږم
تانده هیله دشېرزي دپاك زړګي یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلـــم

لاس کې مو ټــوپک قلم ته بد وایو
ځکه خـورو تیندك قلم ته بد وایو

تــرېي یو د خپلــو وروڼو وینــو ته
ځان مو کړلو سپك قلم ته بد وایو

زړوکې مو دجهل چینې تاندې دي
جنګ ته ځوچابك قلم ته بد وایو

څوك به مو دسترې ژونددمه شي نن
څوك لاس دکومك قلم ته بد وایو

جنګ موله بهره کورته راوســتو
یم شېرزی هك پك قلم ته بدوایو

ځوان په ځوان مالګری

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

ما به چې هــر وختــې کــرل ګلونه
لــه هــرې خــوانه مې ســاتل ګلونه

ما به يې شپه ورځې خـدمت کـولو
څاڅـکو خــولو مې پـښول ګلونه

دشپې شبنم و خپل څادر خورکړی
سهـارموسکۍ موسکۍ کيدل ګلونه

زمــا د هيـلــو دنيــاګـــۍ وه دلته
کـــرار کـــرار به لـــوئـيدل ګلونه

د ژونــد کـــيسه مې پکې ونغاړله
زمـــا غـــــزل کې يادېدل ګلونه

شــو دړې وړې د خوښــيو محــل
شـــــبرزيه ښه ورژيــدل ګلــونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په دنیا چې شي مال ډیر لکه قارون
خوند به وانخلې له دغسې ژوندون

لالهاند به وې غرور به دې پیشه وي
یوه ځای کې به دې نه کیږي سکون

عجیبه غوندې وختونه په موږ راغلل
اې پښتونه خاوره غواړي پیوستون

لـو ګـډ شوی دځوانانو په ځوانیو
د هـرچـا دام کې نښتی دی پښتون

کاروباردې شورخوړلی دی قاصده
د شېرزي تقدیرکې راغللو بیلتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاج محل

تېر وختــونه دې يــاديږي اوکنه
د زړګــي سر دې خوږيږي اوکنه

وړکتوب و پاچاهي وه زندګي وه
چرته خيال کې دې ګرځيږي اوکنه

ستامنزل ته هغه تللي سپينه لاره
لاروي ځيــنــې تـــيـريږي اوکنه

په ټالونو زنګيده به دې هېرنه وي
هـغــه مينه دې شرنګيږي اوکنه

بې هدفه بې مـــــرامه يارانه کې
دښـــــــکلا ډيـــوه بليږي اوکنه

تاج محل غوندې کورګی زما **شېرزيه**
درته ســترګوکې غـــړيږي اوکنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا تصویر

جوړومه دې تصــویر په سپینو ګوتو
سپیني غاړې ته ځنځیرپه سپینو ګوتو

په خیـــالـونو کې تر اوجـه رسیدلی
ودان کـړی مې کشمیر په سپینو ګوتو

څه په سپینه جـامه خلك رانږدې شي
راته وژني مې ضمیر په سپینو ګوتو

کله سترګو کې د سترګو مینه راکړي
کلـه راکــړي راته ویر په سپینو ګوتو

د زړګـي ور به رابنــد کـړمه د چـانه
ژړا راکړه خپل تقـدیر په سپینو ګوتو

د شـېرزي په غاړه سره سپین آمیلونه
پــیر بابا کـوه تعبیر په سپینو ګوتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګرد اسمان کې ګرځیدم لکه کــوتره
د یو چــا دپــاره ومــه مـرغلــره

دښــکلا پر پاچاهۍ مې واکمني وه
د ښــایست دتاج محل وم پیغمبره

لـونګیــن مې دسینــې د پاسه یاره
لکه پاس وي په کمره باندې ګورګوره

دښایست دښکلاګانومې سیال نه و
ومـــه پېغلــو کې روانه تر ګودره

نــازوم به دې **شــېرزیه** لاترعـمـره
پکې سرې سترګې ګرځېږه دزړه سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګران

ربه راولـې بـاران په شـنه اسـمـان
چې میلمه مې شي له ټولې نړۍ ګران
تېروختونه ماشومتوب پکې رایادکړو
چـې پوره شي د مودو مودو ارمـان

د وختـو ګـرمـو سیلیو ځـغـلولي
د جـنـون تیرو ازغـیـو ژړولـي
قـضـا شـوي دیدنونه به ادا کـړو
مـین زړونه مـو زیـړې تبـې وهلي

دغـه وخت رقـیب به وشـړوله منځه
داجـاهـل طـبیب به وشړو له منځه
نری شونډې به غـزل ته حـواله کړو
دا ظالـم صلـیب به وشړو له منځه

ځړه دوه دوه په ملګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځړه ړوه په ړوه ملګرې

د چنـار سـیوره مو دمـه دزړګـي ده
دارمــان خـونه مو سـمه په زړګـي ده
نـور به لــرې کـړو له زړونو نفـرتونه
مـحبـت نـرمــه خــبره د زړګــي ده

ژونـــد به پـیل کـــړو په نوي نوي بڼه
د زړګــي ګــلان په مینـه مینـه پڼه
لـــړ به یو بل ته اشـــنا ترغــاړي وزو
د الفـــت مجلــه جــوړه نوي ګڼـه

په کـرار کـرار به کـړو پستــې خبرې
د تـېر شـوي یـادګارو وړې خـــبرې
کـړو به راویـــښ دا خــوبولي زړونه
زمـا شـېرزیه دالفت خـوږې خــبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوانیمرګه

ټول دې وخــوړم په زغــرده څوانیمرګه
خاص په ما میلمه یې درده څوانیمرګه

چې په ټــولوکې په ماباندې مــین شوې
کاشکې زه خو وی څوانمرده څوانیمرګه

که مې ســرد نازولــونه قـــربان کړم
دا لـــــه ډیــرو نه بهـــترده څوانیمرګه

دغــه ژونــد دحســرتــونو امیــــدونو
ډکـــه ځالـــــه د بشـــرده څوانیمرګه

بــیړې درومــي ترمنزل پورې شېرزیه
ډکــــه لاره د خـــطــــرده څوانیمرګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیواد

په هــېواد کې ورور وژنه به ترڅو وي
دا دخــپل کــور ورانونه به ترڅو وي

افـغانان یو د ورور وینه مــو پکار ده
دایــو بل ته ګــوت نېونه به ترڅو وي

مــوږ د ســولې مـرغان وشړل له کلي
داد جنګ سـپېره لمـنه به ترڅو وي

دلته مړهلته زخمي هلته یـتیم وي
داســې عــمر تــېریدنه به ترڅو وي

دشېرزي سلګۍ سلګۍ سخته ژوندونه
دا د زړونــو مــاتـېدنه به ترڅو وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکه

پېړه دوه پېړه دوه ملګرې

په داسرو سروانګو مې اوښکې راغلې
یوه مخ ته په کتو مې اوښکې راغلې

تول غمونه مې د کور په وره ولاړ وي
ددې ژوندپه تېریدومې اوښکې راغلې

د ګلاب په څېر ښکلا يې له مخ تللې
د ځوانۍ په رژيدو مې اوښکې راغلې

سپينه اوښکه وم د چا له سترګو لاړم
دارمان په قتليدو مې اوښکې راغلې

عجيبه ده ترې هېنداري نه شرمېږي
خپل**شېرزي** ته په ليدومې اوښکې راغلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ته مې ژوند وې آیـنده وې ستاپه تـمه
عـجیـبه وې عـجـیبـه وې ستاپه تـمه

ستاخوښې نه مې دزړه وینې قربان وې
تـه پــخـه د باغ میـوه وې ستاپه تـمه

دزړه للمــې ګلان ټوله مـړاوې شــوي
تــه بــاران څـپه څـپـه وې ستاپه تـمه

په ګریوان دې مرورې اوښکې درومي
مازدېګــــره چې خپه وې ستا په تـمه

څه ښه وایي چې ښـه مکــوه بد نشته
خو لـه ورخ تېرې اوبه وې ستاپه تـمه

د شاعرد شاعری شعور دې مات کړ
د شېرزي دژوندچینه وې ستا په تـمه

ځړه روه روه په روه ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسولې کاروان

که چیرته ټول شوسره وروڼه ځومره خوندبه کوي
دا تیت پـرك خواره قومونه ځومره خوندبه کوي

نه به بدي وي نه به جنګ نه به خپګان تر منځه
چې سره یوشـي ټول لاسونه ځومره خوندبه کوي

ګـوتې به جوړې شي قـلم ته او په کاربه راشـــي
روان د سـولــې کاروانونه ځومره خوند به کوي

چې مـــو واړه الفبا وايي ښوونځـي ته درومي
داد مـعارف تنکـي ګلونه ځومره خوند به کوي

لکـه اوبو وړی انســـان هـرشي ته لاس اچـوي
داسې که وینښ شي ضمیرونه ځومره خوندبه کوي

دغره شپونکی دتخت پاچا که ځانته یو ووايي
شېرزيه نه به وي جنګونه ځومره خوند به کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څه مې ګـناه کـړیده څه مې جفا کړیده
ولــې مې وژنــې یاره څه مې خطا کړیده

زه خوپښتون یمه پښتوپالمه ننګ لرمه
ما خــو زړګی ساتلـی ما خو وفا کړیده

سر مې قربان دپښتني عنعنوي کلتوره
اې نازولــې خـاورې دا مې سودا کړیده

دتن په وینو به روزم دخپل هـیوادګلونه
داسې مې ژمنه دمالیارسره رښتیاکړیده

شېرزی به ووژني خو هغه مینه مینه نه مري
نن مې په زغرده خپل زړګي راته ویناکړیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

رمضان

ربه قبــول کــړې رمــضــان له مــوږه
ستــا رالــیږلی دا فــرمــان له مــوږه

مونږه عــاجـز یو مونږ ګـــناوې کړي
اوس به توئیږي تېرعصیان له مــوږه

هــا چې د زرو میــاشتــو اجـــر لري
د قــدر شپه مکــړې پنهان له مــوږه

رب ته بهتردی دخولې بوی له مشکو
خپه یې مکړې په هیڅ شان له مــوږه

شـــېرزی لــرم د رحمتــونو امــید
نــاراضه مکړې عالیشــان له مــوږه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نښتر

وخت مې په سر لکه د لمر ولاړ وي
ستا نېـغ بانه مې په ځيګر ولاړ وي

داچــې په نه خـــبره وران شو سره
رقيــب پـدې شر کې اکثر ولاړ وي

کلــی مـزه کـړي چنــارونو باندې
دغـره ښکلا ده چې نښتر ولاړ وي

د محبت نــړۍ ښـــــکلا وفا ده
زړه چــې مـين وي په کمر ولاړ وي

زه خو شپــونکی يمه غمونه پيايم
نـظـر مې دلتـه کلـــه بر ولاړ وي

ميـــنه په اوښکــو چا پاللي نه ده
شپـــرزيه ويـنه کـې اثر ولاړ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمـــا د ژونـــد د خاطـــرو هـــېواده
کله به خلاص شې له پردو هـــېواده

دوخت فرعون سره جـــداکړل زړونه
اې د ويـــاړلـــو پـــښـــتنـــو هـــېواده

خوب مې ليدلی که ربنتياشي چرته
سوله به راشي ورو په ورو هـــېواده

د لمرد وړانګو په شان وړانګې لري
قـــدر په کار ستا د زلمو هـــېواده

تاندې چينې جګ چنارونه منګـــې
اې د شـــيرزي د اميدو هـــېواده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وفـــا

زمـــا د واړه خــاطـــرو دنیـــاګـې
تاتــه پرته ده په سجـــدو دنیـــاګـې

داچـــې د دار د پاسه مینه غواړي
دغــــه وفــــا د پښتنــو دنیـــاګـې

د خوشـالیوکـــډې مخکې تللـې
دژوند ساحه مو ترپنجرو دنیـــاګـې

د محبـت زړونه یو ځـودي پکـې
کلـې مــو ډك له نفــرتو دنیـــاګـې

زړه مې ماشوم غونډې سلګونیولی
کاروان داوښکوترې راتلو دنیـــاکـې

د زړه په سـرمې دغـمـــونوخیمـــه
د شیرزي عمر په سلګـو دنیـــاګـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانړه

د چـا وړې وړې خـــبرې ماته خوب راولي
لکـه دجګوغـرو سندرې ماته خوب راولي

دشوګیروغیبږه کې شپه تیره کړم وینبنه وینبنه
سهـار نـارې وهـې بلبلې ماته خوب راولي

دنګې ځوانۍ لشې لشې بانهودې وخوړلم
ستا قـدمونه د تـنزرې ماته خوب راولي

د پښتنو دا رواجـــونه ناهــيلي دژوندون
دپیغورو تېرې خنجـرې ماته خوب راولي

حســـن يې ډیر دګلابونونه شــېرزیه ګله
هغه منګي هغه ګودرې ماته خوب راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرين ټال

څاڅکي څاڅکي دباران را وريدل
خـوږمـن زړه مې د چـا لارې ته کتل

د خيالونو په زرين ټال کې مې شـپه
ســتا يادونه مې په زړه کې لوبيدل

په ګريوان اوښکې مې سم دم سمندر
ارمــــانونه د زړګــي مې ډوبيدل

دسپين غرسرې څپې ورباندې راغلې
ګــلابي نــازك زړګـوټـي سوځيدل

څه په لپو لپو بـنګ شـــېرزي وهلي
هم نشــه دي هم خمــــار دده غزل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسرلی

تـرې لـرو ډیرامـیدونه پســـرلی شو
نـوي نـوي هــوسونه پســـرلی شو

نوی کال شو د چنــار غېږه شوه ډکه
د مــرغــانـو اوازونه پســـرلی شو

نوی کال شوغرونوشین ځادرخورکړی
ځمکې وکړل سینګارونه پسـرلی شو

نن ښـوونځیـو ته روان په ډلـو ډلـو
د معـارف تنکـي ګلونه پســرلی شو

د خـــزان سپیره لمن په ټولیدو شوه
زاڼـو جـوړ کړل کتارونه پسـرلی شو

خامخا به قـــافله مـنزل ته رسي
د شېـرزي دي ارمـانونه پسرلی شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیبر

یو مې خوارزړګی بل مې ځېګراوسي
یو خــواته کـابـل بل پېښــور اوسي

نه ورکـوي لاس د وحــدت نه کــنه
ځــکـه یو په لـــراو بل په بــر اوسي

ټوله دنیـاګــې ورته حـــــــیرانه ده
ډیــر په غـــداری کې په هـــنر اوسي

زړه او خـــولـه یې زیاته فـاصله لري
خـوله باندې خنداپه زړه خنجراوسي

نکـړي پښـــتني رواج اوس نه کوي
هغــه پښــتانه چې په خـــیبر اوسي

چاچې تل په موږ زهـــر خوړلي دي
یه شـــېرزیـه ها مو دزړه سر اوسي

پښتو دوه دوه ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلام

یاري کوو د چا احسان نه منو
کله د بل کله د ځان نه منو

که څوك سلام كوي سلام يې اخلو
که سلام نه کوي جانان نه منو

که چاته يو ځلې ترغاړې وتو
غداران نه يو غداران نه منو

زړه مې د هغو چې وفا پېژني
له نفرتونو جوړ خوبان نه منو

د زړه او ژبې ترمنځ کمه لاره
شېرزيه يوچې نشي جان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نغمه

لا وړه يې ګلدستـــه يې زمــــا زړه يې
ښايسته يې عجيــبه يې ښايسته يــې

که محنت يې خوصحبت يې محبت يې
ته نغــمه يې ته ګيلـه يې ته کيسـه يې

تـــه دنيـــا يې ته وفـا يې ته ښـکلا يې
مـلـکـــه يې خـــزانه يې آيينـــه يې

ژونـــدون واړه غـاړه موږه دواړه
که خـــوږه يې که ترخـه يې خاطره يې

ملنـــګـي ده پاچـــاهي ده زندګي ده
چې درنـــه يې په پــرده يې پښـتنه يې

ستا**شېرزی** دی ستالالی دی ستازړګی دی
داپه څــه يې چې خپه يې په غوسه يې

ژوند په دوه روه ملګرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرگس

لاس ته مې بنګړي واخله پښوته زولنې ګله
تاسره مې مینه ده دابه مې منې ګله

زړه کې مې یوائې ته بل چاته ځای نه لري
ته مې د دردو ملهم کله به راځې ګله

ته چې نه وې هغه ورځ هیچرې دې رانشي
اوښکې په ګریوان زما ځي څپې څپې ګله

کونج په کونج نړۍ کې دې نه وینم ښکلا اشنا
وي لکه د لمرشغلې هره خوا خورې ګله

زړه به ورته نه وایم توره غونډې تیږه ده
نه چې مینه وکړې نه مینه ریبې ګله

ستاخوږې کیسې پکې شنه نرګس ګلونه دي
دا زما زړګی شیرزی واړه خاطرې ګله

غزل

تا چې راوړل سره ګلـــونه په اختر کې
مـــا هم لـرې کــړل غمـونه په اختر کې

خـوشالی شوې رنګینـی شولې هرخواته
چې مو ورکړل سره لاســـونه په اخترکې

خوښ دلـبرشو بختـورشو چـې اخترشو
سره یـو شول جـــدا زړونـه په اختر کې

ته په چاودو چاودو شونډو چې موسکۍ شوې
پـېغلـو وکـــړل اتڼـــونه په اختر کې

محبت یې په نفـــرت باندې غـــالب و
شـــېرزي وکـــړل اخـترونه په اختر کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـفـق

یوه هیلـه یوامیــد دی یو ارمـــان دی
په دنیا کې نوره څه دي بـس جـنان دی

لمرخپه شي په شــفق کې رانه پریوزي
بیاهم راشي په سهــار کې مهربان دی

سر په مینه شي پیدا په مینه درومــي
مجنون کــړی د لـــیلا سره پیمان دی

اوبه څاڅــي د چینې نه لکـه اوښــکې
طبیعت دی ښکلاګانې دي یـزدان دی

لکه ســتوري دسپوږمۍ په تملــق کې
یوګلاب دی دشـېرزي دزړه درمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګي

لالهانده زندګي راپسې تښتي
خپل خيالونه ليوني راپسې تښتي

نه پوهيږمه چې داڅنګه انځوردی
چې دستورو رڼايي راپسې تښتي

دځوانۍ دعمرپښې يې لنډې مشه
د يارانو وفايي راپسې تښتي

که پاچا يم دولتونه راسره دي
طبيعت کې ملنګي راپسې تښتي

نه پوهيږمه دکوم پير په دعا ده
نن شيرزيه پسرلي راپسې تښتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړانګه

زمـــا زړه دی لـــرې تللی لکه وړانګه
هلته پروت دی غلی پلی لکه وړانګه

محبت ده تـــرینه غـــــېږه راچاپـــیره
د چـــا دام کـــې پریوتلی لکه وړانګه

هغه نـــوم چې له هرچانه ورته خوږدی
پخپـل سر یې دی لیکلی لکه وړانګه

دهېنداري په څېرمخ پکې لیدای شي
یوجـــهان دی یو ښـــاغلی لکه وړانګه

هغه وړانګـــه چې له لرې دلـته راشي
د شـــېرزي ژوند ځلیدلی لکه وړانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړه مې ډك دی له غمونه يو ځل راشه
لـه غمګـــينو انديښنونه يو ځل راشه

لـړ يې وتخـــــنوه ياره چې رضا شي
ستـــا د ډيرو يادېـــدونه يو ځل راشه

ته خو لاړلې د بل دلاس غمـــی شوې
خوب مې ورك له اسويلونه يوځل راشه

په راتـګ به دې بسترنه شـــي راپورته
کـړې مـلهـم به پرهــرونه يو ځل راشه

ستا يادونه خو له تانه وفـــــادار دي
تل زمـــا د زړه په خونه يو ځل راشه

داشېرزی شېرزی جنان به دې تل نه وي
بيا به وکــړې ارمــانونه يو ځل راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیوه

ژوند مې د ســــترګې انـــتظـار په لـمن
د کلــي خلـك ددې لار په لـــمن

موسکۍ موسکۍ شي غلي غلي وایي
دا واړه ســـتوري د مدار په لمن

په مخ یې سپینې سپینې ترمې اوښکې
راتلې راتلې کتار کتار په لمن

حسنــي ډېـــوه یې وه غمو مـــړه کړې
څه یې د کلي څه د ښار په لـمن

شـــــېرزیه دا موسم د مینـــې موسم
مــرغان راغلي د چنار په لمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالـــۍ

زما د ښنګ خــوږو ملګــرو درته څه ډالۍ کړم
داخپل زړګی درته ډالۍ کړم که لېمه ډالۍ کړم

دا د بهـار خــوږې شيبې دغه تازه مــوسمګۍ
د هغه تېرو خــوږو شپو خو به خواږه ډالۍ کړم

که زخمي زړونه پرې پيوندشي پيوندونه واخلي
که په ما کـيږي نو دوستانوته به زړه ډالۍ کړم

دژوند کتاب کې مې خوښيوخاطرې زياتې شوې
نــوره څه نه لــرم بس ښکلــوته کاته ډالۍ کړم

دا کليــوالې پښتنې پېغــلې بې پته مکــړې
د ښاري پېغــلو د حيـــا نه به توبه ډالۍ کړم

زمــا د مينــې د اظـهار تــوري قـلـــم يادوي
شېرزيه ژوندبه مې يوچاته لکه سره ډالۍ کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناویتوپ

د زرو لښتـــه سپین او سره وشیندي
په لاره درومــي بـــس کاته وشیندي

د پېغلتـــوب لـــه نـــاز خبـــره نه ده
کــنه په ســـــره اور به اوبه وشیندي

ســتا ناویتـــــوب زما د تــن جنازه
په تا ګـــلان په مـــا واښـــه وشیندي

ناز به دې ورم خو دومـره نه دلـداره
چـــې رانه دا وړوکـــی زړه وشیندي

د ملنګانو برخـــې خـــوارې ســپېرې
شېرزی له دې ځولۍ نه څه وشیندي

هره ورځ په ورځ ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چاپېر د سروګلو باران و تاته څه پته وه
د کلي برسر کې جنان و تاته څه پته وه

د تن پاچا دې وه په سر د ښکلاګانو ټوپی
لکه د واړه کلي خان و تاته څه پته وه

د ښار کوځې هم د خوښیو پرځای غم واخیستې
هلته خو هر سړی په ځان و تاته څه پته وه

ښار ته راغلی نابلد و کلیوال و سړی
ښار ته راتلو باندې پښېمان و تاته څه پته وه

په ژبه خوږ و ترنم و د هنر پاچا و
شېرزیه هغه مې ارمان و تاته څه پته وه

هره ورځ په ورځ مېلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

د زړه کور کې مې نرۍ نرۍ فـــریاد دی
رانه هـــېر نه دی همغـه راتـه یاد دی

که هــر څومره په زړه غتـه تـیږه کېږدم
وایي ګل خـــو په اوبو باندې اباد دی

تـــور بانه دې سپېلنیو نه ښـــه کار کا
دنګ وجودمې ستاپه سترګوباندې ښاد دی

دجـنان کلـــي ته غلـی غلی دروـمـم
زړه مې وایي چې همدغه عشق اباد دی

دا د ډارکېسه کې نه دی دا شـېرزی دی
په ژوندون کې یې تنهایوشخص مراد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

شاعـرۍ نه دې قربان شمه شېرزيه

چې راخوږ شې نود ځان شمه شېرزيه

دهــــېواد دغـو ناسورو پرهـرو ته

لــــږ ملهم شم لږ درمان شمه شېرزيه

دنازونـو اخـــــتريز بازار يې ګـرم

هسې نه پکـــــــې تاوان شمه شېرزيه

ښاپيرۍ يې چې په غيرت کې روزلي

زه د هغو ســــــــرديـوان شمه شېرزيه

ددې ښکلو تکو سپينو نازولــــــو

نوو هيلو ترجـــــــــمان شمه شېرزيه

دغه خپله زنده ګي به سرچپه کړم

يابه ګران شم يا به وران شمه شېرزيه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعر پېژندنه

زما جانان دې تاسو وپېژنئ! ښاغلی محمدالله شېرزی درته يادوم! شېرزی صيب د ډګروال شېرمحمد زوی دی چې په ۱۳۶۹ه ل کال يې د صبريو ولسوالۍ په خالبېسات کې، دې ارمانجنې نړۍ ته سترګې وغړولې. په ۱۳۷۸ل کال په يعقوبيوعالي لېسه کې شامل شو.او په ۱۳۸۸ل کال کې له يادې لېسې څخه په اعلی درجه فارغ شو. له فراغت سره سم يې په کانکورازموينه کې برخه واخېسته اوپه ۱۳۸۹ل دخوست شيخ زايد پوهنتون د ژورنالېزم پوهنځي ته بريالی شو،اوپه لوستلو سره يې په ۱۳۹۲ل کال کې له ياد پوهنتون څخه په کدر کې د فراغت سند ترلاسه کړ.شېرزی صيب زيارکښ ځوان دی، د خپلو لوړو زده کړو ترځنګ نړدې درې کاله کيږي،چې په بيلا بيلو خصوصي ښوونځيو کې د استادی دنده ترسره کوي، او همدا راز څلور کاله کيږي،چې په رسنيز ډګرکې په فعاليت بوخت دی،او اوسمهال د ولس غږ راډيو يوتکړه ژورنالېست دی. نوموړی له تېرو شپږو کلونو راهيسې له ادب سره هم انډيوالي کوي،او د غزليزې ښاپيرۍ سره يې د مينې او ملګرتيا تار غځولی، او په غزلونو کې د خپلو خيالاتو اظهار کوي. مينه، حوصله، همدردي، قناعت او درک يې هغه لعلونه دي، چې شېرزی صيب يې تل د خپل شخصيت ښکلا ته کاروي.

عمر يې زرين او ګوتې يې خوځنده
ضياالرحمن تنها
دولس غږ راډيو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library